

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 8 ЛЮТОГО 2008 РОКУ

ЧИСЛО 6

VOL. CXV

FRIDAY, FEBRUARY 8, 2008

No. 6

НА ТЕМИ ДНЯ

Критика – так, але не критиканство

Петро Часто

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. – Вільна і незалежна Україна, серед інших першорядних ознак, асоціюється з вільним і незалежним словом. Тільки чи справді вільне воно, якщо майже всі газети й інтернетні веб-сайти сьогодні змагаються за дуже сумнівні лаври – хто дошкульніше висловиться на адресу Президента Віктора Ющенка? При цьому критичні стріли летять з протилежних сторін: одні автори вбачають в керівникові держави м'якотілого, безвольного ліберала, котрий не хоче брати на себе відповідальність ні за що, інші тим часом лякають Ющенком-диктатором і звинувачують його в намірах змінити устрій на виключно президентський, підпорядкувати собі і уряд, і парламент, а на випадок масових протестів – тримати під своєю рукою Національну гвардію.

Можна було б справді списати голоси невдоволення на свободу слова: кожен погляд має право на оприлюднення. Але чи кожен – суспільно значимий? І якщо висновки суперечать один одному, то чи не зводяться обидві антипрезидентські хвилі до нуля? На жаль, думати так не дозволяють самі імена журналістів, відомих в Україні високим рівнем аналізу суспільних явищ і процесів. То, може, нема тут ніякої суперечності – просто різні аналітики бачать різні сторони одного й того явища, яке називається Президентом В. Ющенком?

Сергій Рахманін, один з найвідоміших в Києві журналістів, вважає, що мрією В. Ющенка є „розводити і царювати. Тому що керувати він ніколи не вмів, а управляти ніколи не хотів... Він – клясичний приклад пана. Такий собі сучасний Манілов, який живе у світі абстрактних прожектів і розмірковує, наскільки український народ гармоніює з українською природою. Тільки пан може собі дозволити витівкувати про проблеми бездомних дітей з келихом французького вина в руці, за столом, який вгинається від наїдків... Панське, а останнім часом відверто хамське, поведження Ющенка з членами фракції „НУ-НС“ стало традицією...” („Дзеркало тижня“, ч. 48, 15-21 грудня 2007 року).

Ні, В. Ющенко – не панок-ліберал і не демократ, він – авторитарник, який невдовзі після виборів „почав диктувати демократично вибраним політичним силам, що їм робити“, – пише в „Українській правді“ політолог Євген Булавка. Подібними очима бачить справу професор-політолог з Могилянки

Олексій Гарань: „В контексті нинішніх політичних розкладів В. Ющенко хоче позиціонуватися як арбітр, показати, що саме його рішення є вирішальними“.

І навіть з-за кордону так виглядає, що В. Ющенко повторює помилки 2005 року. „Президент перешкоджає здійсненню плянованої візити прем'єр-міністра до Москви, стримує ключові призначення до уряду, видає щоденні інструкції прем'єр-міністра, включаючи стримування приватизаційних плянів на цей рік, видає пропозиції до „Закону про Кабінет міністрів України“, що у свою чергу підважує силу уряду...“; – це погляд експерта з Університету Джорджа Вашингтона проф. Тараса Кузя.

А коли Президент В. Ющенко повідомив про намір перетворити Внутрішні війська в Національну гвардію і підпорядкувати її собі, то вже не тільки опозиція, але з боку пропрезидентських партійно-політичних сил почулися голоси невдоволення й осуду.

Не позаздриш українському Президентові. Опинився наче на етапі: крок вправо, крок вліво – критична „куля“ в спину. Ніби й самозрозуміло: якщо його так надпильно стережуть, то, мабуть, дає певні підстави для цього. Але передусім придивімося до „конвоїрів“. Засоби масової інформації в Україні досі не скористалися свободою слова, щоб стати „четвертою владою“ в країні – тією владою розуму і правди, під впливом якої суспільство врешті-решт повинно усвідомити і відчувати себе над державою, а не під нею, тією владою, котра кличе до життя і найактивнішої, найпродуктивнішої дії різні громадські структури, надає їм трибуну, піднімає цю трибуну на той всеукраїнський рівень, на якому ті перші три влади вже не можуть її зігнорувати. Ці перші три влади ніколи не будуть зацікавлені в становленні ось такого сильного, дієвого громадянського суспільства, тому це завдання лежить майже винятково на плечах засобів масової інформації. Натомість вони буквально присмокталися до урядових кіл, змагаючись у „професійному“ перемиванні кісточок кожного грішного посадовця. А поза-як безгрішних там зовсім мало, то такого перемивання вистачить ще надовго. Тим часом народові від цього нема ніякої користі. Навпаки, начитавшись антиющенківської, антитимошенківської, антиянуковичівської „чорнухи“, він байдуже до політики, бо „всі вони там – однакові“. Немає користі й самій журналістиці, бо в критич-

(Закінчення на стор. 3)

Схвалено вступ України до СОТ

ЖЕНЕВА. – У вівторок, 5 лютого, Генеральна рада Світової організації торгівлі (СОТ) на своєму засіданні схвалила вступ України до СОТ. Головуючий на засіданні Генеральної ради посол Республіки Чилі Маріо Матус, який опікується у СОТ українським питанням, поставив на голосування рішення щодо схвалення звіту робочої групи та проекту протоколу про вступ України до СОТ.

Генеральна рада СОТ підтримала ці рішення, після чого М. Матус привітав з цим успіхом присутнього на засіданні Президента України Віктора Ющенка. Посол нагадав, що повноправним членом СОТ

Україна стане через 30 днів після ратифікації документу у Верховній Раді. М. Матус також сказав, що Україна є прикладом для інших країн як країна, яка йде шляхом лібералізації економіки, зокрема в сільськогосподарській сфері. Крім того, М. Матус повідомив, що в звіті робочої групи, крім протоколу про вступ України до СОТ, є графік поступок та умов щодо приєднання до ринку товарів.

Україна сподівається найближчим часом розпочати переговори про створення зони вільної торгівлі з Європейським союзом.

(Закінчення на стор. 3)

Українська діаспорна олімпіада відбудеться в липні 2008 року

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. – Олімпіада – незабутнє свято сили, спритності, витривалості... У пам'яті багатьох ще живі враження від останньої Української діаспорної олімпіади. Здається, що вона ніби вчора була. Але минуло вже вісім років, і на зміну Олімпіаді-2000 надходить Українська діаспорна олімпіада-2008. 1 лютого Головну канцелярію Українського Народного Союзу, редакції газет „Свобода“ і „Український тижневик“ відвідали організатори Олімпіади-2008 – голова комітету з підготовки Олімпіади Ігор Чижович, його заступник Орест Лисюк та координатор діяльності Іриней Ісаїв. І. Чижович відповів на запитання редактора „Свободи“ Левка Хмельковського.

– Коли саме і де відбудеться Олімпіада-2008? Яка її програма?

– Олімпіада-2008 триватиме три дні – 4-6 липня 2008 року. Це дні святкування Незалежності США. Місце проведення – спортова оселя „Тризуб“ в Горшамі, Пенсильванія. Змагання з плавання, відбиванки та легкої атлетики відбудуться у найближчій школі. Крім цих видів спорту, в програ-

му змагань введено копаний м'яч (футбол), теніс, гольф, шахи. Крім спортових заходів, ми готуємо велику програму відпочинку і розваг. Першого дня, у п'ятницю, на „Тризубі“ відбудеться прийняття для учасників змагань і гостей, наступного дня буде концерт і забава під гру двох оркестр, в неділю –

(Закінчення на стор. 21)

Під час зустрічі 1 лютого в Головній канцелярії УНСоюзу (зліва) Орест Лисюк, президент УНСоюзу Стефан Качарай, Ігор Чижович, Іриней Ісаїв. Фото: Л. Хм.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ухвалено рішення про депортацію І. Дем'янюка

ВАШІНГТОН. — Суддя в Сполучених Штатах 29 січня ухвалив рішення про депортацію до України Івана Дем'янюка, якого звинувачують у тому, що він ніби був наглядачем в концентраційному таборі під час Другої світової війни. Сам І. Дем'янюк стверджує, що був в таборі не охоронцем, а в'язнем. І. Дем'янюк, якому 85 років, понад 30 років боровся за право залишитися в США. Це була довга та важка юридична боротьба. Адвокат І. Дем'янюка заявляв, що депортувати його клієнта до України буде, так само, як кинути його в басейн з акулами. Однак, чільний суддя імміграційної служби в штаті Огайо не взяв до уваги ці заяви. І. Дем'янюка вислали до Ізраїлю у 1977 році, за звинуваченнями в тому, що він ніби працював наглядачем у концентраційному таборі Треблінка у Польщі і був навіть знаний як „Іван Грозний“. Тоді його засудили до смертної кари, але його виправдав ізраїльський суд. І. Дем'янюк повернувся до США, але три роки тому втратив американське громадянство. Він має місяць, аби подати апеляцію на рішення суду про його депортацію. (ББС)

Сенатор США закликав підтримати Україну і Грузію

ВАШІНГТОН. — Співголова комітету з закордонних справ Сенату США сенатор Ричард Лугар 1 лютого вніс на розгляд Сенату резолюцію на підтримку приєднання України та Грузії до Плянудій для набуття членства в НАТО (ПДЧ). У заяві з цього приводу він сказав, що мета резолюції – продемонструвати, що Сенат рішуче підтримує би ініціативу уряду Президента Джорджа Буша про те, щоб союз НАТО якнайшвидше включив Україну та Грузію до ПДЧ. Р. Лугар наголосив, що провідники України та Грузії висловили чітке бажання вступити в НАТО, і що обидві країни зробили значний поступ на шляху наближення своїх країн до стандартів НАТО. Водночас він висловив упевненість, що президенти Віктор Ющенко і Михайло Саакашвілі свідомі того, що членство їхніх країн у НАТО неможливе без підтримки електоратів обох країн. У Грузії, нагадає він, 76,22 відс. виборців підтримали членство їхньої країни в НАТО на референдумі. Українські провідники вказали на необхідність проведення в майбутньому всенародного плебісциту з приводу цього питання, зазначив у своїй заяві Р. Лугар. Р. Лугар наголосив, що резолюція здатна послужити потужним сигналом для уряду Дж. Буша, союзників США у НАТО і народів України та Грузії для підтвердження того, що США готові тісно співпрацювати з обома країнами задля зміцнення миру і безпеки в Європі та Євразії. (Радіо „Свобода“)

Виділять кошти на придбання Народного дому в Перемишлі

ЛьВІВ. — Голови трьох обласних рад – Івано-Франківської, Тернопільської та Львівської

– взяли на себе зобов'язання віднайти 500 тис. дол. на придбання Народного дому у Перемишлі (Республіка Польща), з метою організації там Українського культурного центру. 1 лютого голова Івано-Франківської обласної ради Ігор Олійник на запрошення керівництва Львівської обласної ради взяв участь у розширеному засіданні голів згаданих трьох обласних рад, під час якого було прийнято рішення про віднайдіння цими областями коштів на придбання Українського народного дому у Перемишлі. За підсумками засідання прийнято рішення, що на ці потреби 250 тис. дол. виділить Львівська обласна рада, і по 125 тис. дол. Тернопільська та Івано-Франківська обласні ради. „Народний дім“ плянують перетворити на Український культурний центр. (УНІАН)

Можна не поспішати здавати мандати

КИЇВ. — Парляментарі, призначені на посади у виконавчу владу, можуть не поспішати складати депутатські мандати. Конституційний суд 31 січня визнав неконституційним закон „Про особливості звільнення з посад осіб, які поєднують депутатський мандат з іншими видами діяльності“. Його ухвалили ще влітку 2005 року, ще під час першого прем'єрства Юлії Тимошенко. Тоді кілька новопризначених високопосадовців не хотіли здавати депутатські мандати. Судді вирішили, що вимога закону про припинення депутатства протягом 20 днів після призначення на нову посаду не відповідає Конституції. Якби рішення Конституційного суду було іншим, кілька високопосадовців могли втратити свої крісла. Ще не склали повноваження народних депутатів секретар Ради національної безпеки і оборони Раїса Богатирьова, голова Контрольно-ревізійного управління Микола Сивульський, голова податкової адміністрації Сергій Буряк. Це подання до Конституційного суду внесли депутати блоку Ю. Тимошенко на початку минулого року. Тоді на підставі норми цього закону вони вимагали відставки уряду Віктора Януковича. Цією ж нормою один раз скористався Віктор Ющенко. Це було у травні минулого року. Президент скасував власний указ про призначення Святослава Піскуна на посаду Генерального прокурора, бо той не склав депутатських повноважень. Звільнення тоді спричинило захоплення прокуратури спецпідрозділом міліції на чолі з міністром внутрішніх справ Василем Цушком. (ББС)

Новий представник Президента у Криму

КИЇВ. — Президент призначив своїм постійним представником у Криму Леоніда Жунька. 56-літній Л. Жунько народився на Луганщині, але більшу частину свого життя працював у Севастополі. Протягом 1999-2005 років він очолював Севастопольську міську держадміністрацію. Усі ці роки він був членом Народно-демократичної партії, але уже 2006, а потім 2007 року – кандидував до Верховної

Ради України за списком Блоку Володимира Литвина як член Народної партії. У Севастополі він зарекомендував себе як вірний прихильник колишнього Президента Леоніда Кучми та ініціатор програми демілітаризації міста та перетворення його в туристичний і транспортний центр. Зокрема пропагував будівництво нових вантажних терміналів на берегах севастопольських бухт. Попереднього представника Президента в Криму Володимира Хоменка наприкінці минулого року призначили заступником міністра внутрішніх справ України. (Радіо „Свобода“)

Польща спрощує правила для українців

ВАРШАВА, Польща. — Від 1 лютого громадяни України, Білорусі й Росії не потребуватимуть дозволу на працю в Польщі, якщо їхня праця триватиме не довше, ніж шість місяців протягом одного року, повідомила міністер праці і соціальної політики Польщі Йоланта Федак. Проте для в'їзду до країни навіть без дозволу все одно потрібна відповідна віза. Міністер праці та соціальної політики Польщі розповіла, що підписала нове урядове розпорядження з відповідною нормою. Раніше громадяни трьох держав могли працювати в Польщі без дозволу на працю по три місяці протягом пів року. Зміни внесли на прохання польських працеводців, передовсім у галузях будівництва, сільському господарстві й у сезонних роботах. Нагадаємо, Польща посилює візовий режим з Україною після приєднання до Шенгенської зони наприкінці грудня 2007 року. Тоді ж до Шенгену увійшли ще дві сусідки України – Словаччина й Угорщина. Нові візові правила спрощували протести з боку українців, які проживають на прикордонних з Польщею територіях і вже не можуть, як раніше, легко перетинати кордон. 28 січня відбулася візита міністра закордонних справ Польщі Радослава Сікорського до України. Після зустрічі з Президентом України Віктором Ющенком польський міністер пообіцяв зробити все, щоб спростити візовий режим для громадян України. („Львівська газета“)

Понад 20 тис. водіїв позбавлено прав

КИЇВ. — Понад 20 тис. українських водіїв втратили посвідчення у висліді нової кампанії Державної автоінспекції, що має на меті покращити безпеку на автошляхах. Міністерство внутрішніх справ повідомило 30 січня, що за 20 днів так званої спецакції з подань ДАІ суди позбавили водійських прав 20,261 тис. осіб. Автоінспекція оголосила жорстку кампанію у відповідь на заклик Президента, який висловив стурбованість надзвичайно високою аварійністю. Згідно з офіційною статистикою, за минулий рік в Україні в автокатастрофах загинули 9,482 тис. осіб (приблизно 70 тис. зазнали травм). Поява великої кількості працівників ДАІ призвела не тільки до зменшення аварій, а й автомобілів на дорогах. Налякані небаченою суворістю інспекторів, багато водіїв

пересіли на громадський транспорт чи таксі. Про збільшення клієнтів свідчить не одна перевізницька компанія. Крім того, за спостереженнями, наприклад, киян, відколи державтоінспекція розпочала „місячник“, значно поменшало затримок в русі, навіть у години пік. (ББС)

Звільнили редактора „Львівської газети“

ЛьВІВ. — Головного редактора „Львівської газети“ Ігоря Гулика звільнили з посади. Причиною звільнення стала низка публікацій про земельний дербан у Львові. Йшлося про долю ділянки в межах знесення парку, яку хотіли забудувати, та міська рада своєю ухвалою віддала її одному з підприємців. „Ця історія тривала з літа минулого року. Наш журналіст був залучений до комісії, яка вивчала це питання, і зараз міська рада вимушена була визнати, що ухвала про земельну ділянку була незаконною“, – говорить І. Гулик. Коли остання публікація з'явилася на шпальті газети, Роман Шлапак (власник „Львівської газети“ та мережі „супермаркетів“ у Львові) дав вказівку директорів „Львівської газети“ оголосити його рішення про усунення головного редактора. 29 січня колектив скерував звернення до Р. Шлапака, де вимагає скасувати це рішення. Також журналісти вимагають зустрічі у форматі „власник – головний редактор – журналісти“, щоб обговорити засади редакційної політики, які були прийняті, але не підписані власником. „Якщо ці вимоги не будуть здійснені, газета, мабуть, не вийде 3 лютого, а журналісти розпочнуть страйкування“, сказав І. Гулик. Наразі зв'язатися з Р. Шлапаком та отримати його коментар не вдається. (Інститут Масової Інформації)

Львівських школярів навчать боротися з корупцією

ЛьВІВ. — 3 грудня 2007 року у понад 1,000 школах Львова і області запровадили лекції про антикорупцію. Викладають їх у шкільному курсі „Правознавство“ для учнів 8-11 клас. Методику викладання розробив громадський Центр єднання європейської молоді „За спільне майбутнє“ разом з головним управлінням освіти і науки Львівської облдержадміністрації. Улітку минулого року проведено соціологічне дослідження у двох групах старшокласників, яке, зокрема, виявило тенденцію, що школярі все частіше вважають: без „блату“ неможливо влаштуватися на добру працю. Лекції про антикорупцію викладають в Україні вперше, натомість у Польщі подібні програми діють з 2003 року. Якщо на Львівщині програма виявиться успішною, то її поширять на всі області України. Для нової програми видано посібник „Корупція та відповідальність за корупційні діяння“ та 20-хвилинний навчальний фільм „Як не стати жертвою корупції: для старшокласників і не тільки...“. Підготували і педагогів: для вчителів історії та правознавства провели вишколи „Методика впровадження та викладання лекцій „Школа антикорупції“. („Високий Замок“)

Нове досягнення УНСоюзу: продаж Пенсійних грамот перевищив суму 1 млн. дол.

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. — Забезпеченева діяльність Українського Народного Союзу за січень 2008 року увійде в історію нашої організації новим рекордом, найвищим в останньому десятилітті: продаж нових Пенсійних грамот досягнув понад 1 млн. дол.

Про цю небувалу подію 1 лютого повідомив президент УНС Степан Качарай на зборах працівників. Він також поздоровив Христину Козак, Головного секретаря УНС, та всіх працівників з цим досягненням і подякував за їхню працю та наполегливі зусилля. У свою чергу, Х. Козак висловила признання секретарям Відділів та продавцям, які доклали своїх зусиль та енергії до цього надзвичайного успіху.

Касир УНС Рома Лісович прозвітувала, що цей січневий одномільйонний успіх є продовженням зросту продажу Пенсійних грамот, котре мало свій початок у другій половині 2006 року. Для порівняння вона підкреслила, що продаж Пенсійних грамот за цілий 2006 рік досягнув майже 1 млн. дол. Далі Р. Лісович сказала, що хоч відсотки, пропонувані УНСоюзом, наступного тижня будуть нижчими, проте відсотки наших Пенсійних грамот залишаються конкурентними. Незважаючи на спад бірж і відсотків, тека вкладів капіталу УНСоюзу залишається сильною і зиск постійно поліпшується, з уваги на нашу збалансовану стратегію вкладів. «Якщо січень є прикладом, то весь 2008 рік повинен бути успішним для УНСоюзу» — запевнила Р. Лісович.

Схвалено вступ...

(Закінчення зі стор. 1)

Про це заявив Президент України, виступаючи на Генеральній раді СОТ у Женеві. За його словами, Україна розглядає цей етап, як важливий у процесі просування до вільного руху товарів, капіталу і робочої сили.

В. Ющенко також підкреслив, що Україна виступає за те, щоб усі торговельні взаємини між країнами світу базувалися на принципах рівного партнерства, відкритості, відмови від перешкод і обмежень.

Разом з тим Президент В. Ющенко висловив переконання, що вступ України до СОТ підвищить рівень життя і добробут громадян. Джерелом для цього стануть структурні реформи, стабілізація законодавства, постійне підвищення конкурентноздатності української економіки.

Президент пообіцяв, що Україна буде відповідальним партнером і повністю виконуватиме свої зобов'язання, пов'язані з відкриттям ринків, лібералізацією режимів, гармонізацією свого законодавства з правовим полем СОТ.

В. Ющенко пообіцяв, що невдовзі Україна створить відкритий ринок землі, ухвалить новий податковий кодекс. «Ми прямуємо до правової держави, в якій судова влада буде дійсно незалежною і міцною гілкою влади, а права і свободи людини будуть надійно захищені», — сказав він.

В. Ющенко пообіцяв, що Україна не перешкоджатиме вступові Росії до СОТ і висловив переконання, що всі країни, у тому числі й пострадянські, мають формувати свої взаємини на базі формул СОТ. «Україна ніколи не підтримуватиме привнесення невинуватих і штучних ускладнень у переговорний процес про приєднання до СОТ інших країн», — підкреслив В. Ющенко.

Президент також запевнив, що Україна сприятиме поширенню правил і норм СОТ на інші країни і регіони. Україна у найстисліші терміни виконає всі процедурні вимоги, які дадуть змогу країні стати повноправним членом СОТ.

Президент подякував усім сторонам, які брали участь у процесі приєднання України до СОТ. «Ми перейшли рубікон інтеграції у глобальний економічний простір»,

— підкреслив він.

Глава держави також висловив думку, що приєднання до СОТ стане системним чинником розвитку національної економіки. «За процедурою вступу нашої країни до СОТ Україна має ратифікувати протокол до 4 липня поточного року. Переконалий — як Президент, так і уряд, і Верховна Рада доклали усіх зусиль для того, щоб усі процедурні вимоги були виконані у якомога стисліші терміни», — зазначив Президент В. Ющенко. (УНІАН)

Критика ...

(Закінчення зі стор. 1)

ному запалі автори не чують один одного, в результаті найглибша і найконструктивніша аналіза залишається на узбіччі суспільно-політичної думки.

Та повернімося до постаті Президента і до внутрішньої та зовнішньої ситуації, в якій Україна перебуває сьогодні. Зводиться до нуля діаметрально протилежна критика на адресу В. Ющенка, чи ні? Ні, тому що і внутрішні, і зовнішні обставини якраз такі, що змушують його в один і той самий час виказувати протилежні якості — ліберального демократа і авторитарника. У висліді, щонайменше, він наражується на звинувачення в непослідовності, у відступі від проголошених принципів і позицій. А найбільше В. Ющенка сьогодні критикують за не вельми достойне, зі стороннього погляду, бажання, щоб саме його, а нічого інше, було зверху. За те, що він навіть думки не припускає, що не залишиться керівником держави на другу каденцію. Саме тому, мовляв, свідомо зв'язує руки урядові Юлії Тимошенко, аби вона не наробила людям стільки добра, щоб ні в кого не було ніяких сумнівів, хто має стати наступним президентом України.

Те, що В. Ющенко хоче залишитися — цілком нормальна річ. Як і нормальним є намагання прем'єра Ю. Тимошенко показати себе з найкращого боку. Обоє вони — тільки люди, й обом властиві найрозповсюдженіші людські риси, як от переоцінювання своїх переваг і недооцінювання своїх вад, ревності до сильнішого, в якомусь розумінні, суперни-

Помер Лев Добрянський

ВАШІНГТОН. — У четвер, 31 січня, на 89-му році трудлюбного життя відійшов у Божі засвіти Лев Добрянський.

Народився він 9 листопада 1918 року в родині українських імigrantів у Нью-Йорку. Навчався в Ньюйоркському університеті де в 1951 році здобув докторський науковий ступінь. У роки Другої світової війни був офіцером Управління стратегічних служб США. Довголітній голова Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), у 1960-1970-их роках очолював національний підрозділ Республіканської партії, брав участь у президентських кампаніях, виконуючи роль «республіканського лобі» в середовищі східноєвропейських етнічних груп.

Він був промотором у зусиллях Конгресу США стосовно побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні 1964 року. Був ініціатором створення понад десяти фондів, серед яких — Меморіальний фонд жертвам комунізму. Професор Джорджтаунського університету з 1948 до 1982 року, коли став Послом США на Багамських островах. Л. Добрянський був головною особистістю у зведенні Меморіалу жертв комунізму, котрий 12 червня 2007 року офіційно відкрив Президент Джордж Буш неподалік Капітолію.

Президент України Віктор

Св. п. Лев Добрянський

Ющенко 1 лютого висловив співчуття заступникові Державного секретаря США Полі Добрянській з приводу смерті батька — Л. Добрянського. «Пішов з життя один з провідних діячів української діаспори, знаний дипломат, який був справжнім сподвижником українсько-американської дружби, — Лев Добрянський назавжди залишиться у наших серцях, як видатна людина, яка пройшла яскравий життєвий шлях, тісно пов'язаний з Україною. Ми поділяємо біль втрати та сумуємо разом з Вами у цей тяжкий час скорботи», — наголошується у листі Президента України до П. Добрянської.

У смутку залишилися дружина Юлія (з Кусих) Добрянська, дочки Лариса та П. Добрянські.

ка. І якщо ці риси даються взнаки у публічній політиці, вони також, річ ясна, мають ставати об'єктами критики. Як і найближче оточення провідних державних діячів, хоч ця тема вимагає особливої коректності, бо тут легко переступити межу, на якій закінчується особистість провідника і починається його середовище, зокрема родинні зв'язки, політичне супутництво і попутництво. Ні В. Ющенко, ні жоден інший президент у світі не обходиться без відповідного оточення, на яке мусить спиратися, бо ж не сторукий він, щоб самому за все братись. І може керівник забути старозавітне застереження: «Вороги людини — найближчі її». Вороги її внутрішньої незалежності, отже — і її історичної місії. Серед політичних попутників не бракує таких, хто крокує поряд, поки напрям руху збігається з його власними інтересами, а коли з'являється можливість, зраджує і переходить на осібну орбіту. Все це, звичайно, повинно опинятися в полі зору ЗМІ.

Однак, оцінюймо В. Ющенка згори, а не тільки збоку — з тієї гори, з якої тільки він, глава держави, бачить всю Україну і її найгостріші проблеми. А бачить він їх очима українця. Постанови суверенної Української держави усвідомлює, як засіб порятунку нашої нації, рідної мови, культури, духовності. Це той Президент, котрий намагається повернути своєму народові історичну пам'ять, бо без неї неможливо будувати майбутнє. Це той Президент, для якого і Українські Січові Стрільці, і юні учасники бою під Крутами, і вояки Української Повстанської Армії вособлюють славу і невмирущість нашої нації. Цілом

можливо, що зверху В. Ющенко бачить те, що залишається схованим від очей загалу. Зокрема тяжку антиукраїнську упередженість Москви, де от-от кагебіста Володимира Путіна замінить ще примитивніший україножер Дмитро Медведєв. Тому крок України в напрямі НАТО — єдино правильна відповідь на неоімперські потягнення Росії, відверті і потаємні, котрі вона в останній час все активніше здійснює через «п'яту колону» і через свою добре оплачену агентуру.

Тільки дивлячись зверху, очима самого Президента України, ми належним чином оцінили б і його намір неутралізувати антиукраїнську верхівку Партії Регіонів, розчинити її в парламентському й урядовому середовищі. Бо В. Ющенко знає, хто кого породив насправді — не Донбас породив антиукраїнство «регіоналів», а вони породили брехню про «російськомовний» сепаратизм Сходу та Півдня. Насправді живуть там такі самі люди, як і на Заході, тільки місцеві вождики хотіли назавжди законсервувати в тих краях накинута советським режимом культурну темряву і національну індіферентність. Підвищиться в країні загальний добробут і загальна культура — зміниться, відродиться українська людина на Сході.

Можна сперечатися, чи кожен президентський крок В. Ющенка — безпомилковий і позакритичний, можна уявити в цьому кріслі вольовішу, цілеспрямованішу людину. І все ж навіть ідеальний майбутній президент буде подібний до сьогоднішнього у найголовнішому — в любові до України і в бажанні увічнити її свободу та незалежність.

АМЕРИКА І СВІТ

Б. Тадіча переобрано президентом Сербії

БЕОГРАД, Сербія. — Президента Сербії Бориса Тадіча 3 лютого переобрано на посаду за вислідами другого туру виборів, в якому він з незначною перевагою переміг націоналістичного політика Томіслава Ніколіча. Прозахідний президент Б. Тадіч, який набрав трохи більше 51 відс. голосів виборців, заявив на вічу своїх прихильників, що Сербія підтвердила свій статус справжньої європейської демократії. Європейський союз привітав обрання Б. Тадіча і пообіцяв прискорити процес інтеграції Сербії в ЕС. Натомість Т. Ніколіч, який визнав свою поразку і привітав опонента, застеріг від поступок Сербії на адресу ЕС, насамперед у питанні провінції Косово, яка готується невдовзі проголосити незалежність. (ББС)

Дж. Буш запропонував бюджет на наступний рік

ВАШІНГТОН. — 3.1 трильйона дол. — бюджет на таку суму 4 лютого запропонував на наступний рік Президент США Джордж Буш. Бюджет було подано до Конгресу, де очікуються запеклі баталії навколо його прийняття. Дж. Буш пропонує збільшити витрати на військову та оборонну галузь на 7 відс., що надасть у розпорядження Пентагону понад 500 млрд. дол., не рахуючи витрат на війни в Іраку та Афганістані. У бюджеті запропоновано заморозити або взагалі скасувати деякі соціальні програми. За словами Президента, його плян передбачає збалансування бюджету до 2012 року. Білий Дім стверджує, що запропонований ним бюджет допоможе захистити країну та пожвавити економіку.

Демократи, які становлять більшість у Конгресі, мають дещо інший погляд на витрати бюджету. („Голос Америки“)

Іран запустив першу ракету в космос

ТЕГРАН, Іран. — Іранське державне телебачення 4 лютого показало репортаж про запуск Іраном першої космічної ракети. Це частина програми виведення на орбіту першого іранського супутника, названого „Омід“ („Надія“). Ракету було запущено з нового космодрому, розташованого десь на теренах Ірану, у присутності президента Ахмадінежада та інших високопосадовців. Під час запуску сталася невелика затримка, коли, з тим, як відлік сягнув нуля, нічого не відбулося. Але диктор потім просто відрухував назад до семи, аж поки раптово ракета не здійнялася у космос під вигук „Allahu Akbar“ — „Господь всесильний“. Журналіст, який вів репортаж, з гордістю заявив, що тепер світ може бачити, на що здатний Іран. Це — перше випробування ракети, яка пізніше має вивести на орбіту перший іранський супутник. Це був момент величезної національної гордості, який за часом припав на 29-ту річницю ісламської революції. Це, без сумніву, посилить занепокоєння Ізраїлю та Заходу щодо іранських намірів. Тегеран вже має ракети, здатні вразити Ізраїль, і цей новий крок лише засвідчує те, що він нарощує свої можливості. (ББС)

Г. Клінтон і Б. Обама підтримали рух України до НАТО

ВАШІНГТОН. — Претенденти на президента від Демократичної партії Гіларі Клінтон і Барак Обама 29 січня привітали лист

українських керівників до НАТО та пообіцяли підтримати рух України до альянсу. „Я з ентузіазмом вітаю прагнення України до тісніших стосунків з НАТО, включно з участю в Плянні дій щодо членства“, — сказано в заяві Г. Клінтон. „Я віддаю належне відданості українських провідників справі поглиблення демократичних реформ, втілення яких вимагають від усіх членів НАТО, та їх рішенню взяти на себе нові відповідальності у своїх взаєминах з альянсом. Готовність українського керівництва заради національної єдності проконсультуватися з українським народом в питанні майбутньої ролі України в НАТО свідчить про вагу, яку вони приділяють справі національної єдності та відкритій демократичній дискусії“, — сказано в заяві Б. Обами. Вони висловили надію, що кроки в цьому напрямку буде зроблено на зустрічі НАТО в Букарешті на початку квітня. В заяві Г. Клінтон також перераховано її поїздки в Україну та зусилля, які вона доклала ще в якості Першої Лейді на підтримку демократичного руху в Україні, потерпілих від чорнобильської катастрофи та українських жінок-жертв торгівлі людьми. („Голос Америки“)

Померла найстаріша журналістка плянети

ЛОНДОН. — Роз Гакер (Rose Hacker), настаріша журналістка плянети, померла в понеділок, 4 лютого, у віці 101 року. До свого останнього дня вона вела колонку коментатора у лондонській газеті „Кемден Нью Джорнал“ (Camden New Journal). Її статті виходили через день. Минулого року, коли Р. Гакер виповнилось 100 років, вона увійшла до Книги рекордів Гінеса як найстаріший журналіст плянети. (Інститут Масової Інформації)

Конгрес США схвалив програму поліпшення економіки

ВАШІНГТОН. — Конгрес США 29 січня схвалив запропоновану Президентом Джорджем Бушем програму поліпшення економічної кон'юнктури. Документ передбачає зниження податків та інвестиційні стимули обсягом у 146 млрд. дол., які мають попередити можливу рецесію американської економіки. Полегшення податкового тягара передбачено як для громадян, так і для підприємств. Президентіві Дж. Бушеві вдалося заручитися підтримкою більшості конгресменів. Тепер програму розгляне Сенат. Очікується, що у верхній палаті парламенту демократи запропонують альтернативний проект. Тим часом ФБР розпочало розслідування проти 14 підприємств за підозрою у зловживаннях під час кредитної кризи в країні. Їм закидають продаж цінних паперів на підставі внутрішньої інформації, а також фальсифікацію баянсових звітів. Криза кредитування нерухомості у США призвела до неплатоспроможності. („Німецька хвиля“)

„Майкрософт“ хоче купити „Ягу“

ЛОНДОН. — Комп'ютерний велет — компанія „Майкрософт“ запропонувала купити інтернетний

портал „Ягу“ за 44.6 млрд. дол. „Ягу“ розвинув багато послуг на базі своєї інтернетної пошукової системи та електронної пошти. „Майкрософт“ прагне отримати частку прибутків від ринку інтернетної реклами, який швидко зростає і де наразі домінує „Гугл“. Майкрософт каже, що пропозиція на понад 60 відс. перевищує ринкову вартість „Ягу“. Керівництво „Ягу“ має вирішити чи рекомендувати акціонерам погодитися на пропозицію. Вони сказали, що уважно і швидко розглянуть пропозицію. Останнім часом „Ягу“ програє конкуренцію „Гугл“, який, у свою чергу, конкурує з „Майкрософт“. Представник „Майкрософт“ Кевін Джонсон сказав, що з'єднання двох компаній приведе до утворення, яке буде краще конкурувати з „Гугл“. Оглядачі вважають, що таке корпоративне об'єднання зумовлене ростом „Гугл“, який став серйозним конкурентом як для „Ягу“, так і для „Майкрософт“. (ББС)

Сидяча праця вкорочує життя

ЛОНДОН. — Британські вчені з Королівського коледжу Лондону провели нове дослідження, висліди якого свідчать, що люди, які більшу частину життя сидять, старіють у середньому на 10 років раніше, ніж їх більш активні ровесники. У дослідженні взяли участь 2,400 пар близнюків, які заповнили анкети, указавши частоту й інтенсивність фізичних навантажень, а також здали на аналізу кров. Під час вивчення отриманих даних, фахівець Лин Черкас разом з колегами виміряла довжину теломер (кінцеві фрагменти хромосом, що захищають клітинну ДНК від деформацій і ушкоджень) хромосом у клітинах крові учасників і зіставила отримані показники з даними опитування. Дослідники повідомили, що в кожній людині довжина теломери щороку скорочується в середньому на 21 пару нуклеотидів — елементарних структур молекули ДНК. Але в учасників цей показник істотно відрізнявся залежно від ступеня їхньої фізичної активності. Учені припустили, що організм фізично неактивних людей більше чутливий до запалення й ушкодження клітин під впливом кисню, — у той час, як фізична активність допомагає давати раду з стресами. („Кореспондент“)

Експерти назвали найкраще місто на землі

НЮ-ЙОРК. — Ванкувер — найкраще місце для життя на землі. До такого висновку прийшла компанія „Economist Intelligence Unit (EU)“, провівши своє незалежне опитування. У списку EU — 127 міст, ретельно досліджених на предмет персональних ризиків, якості інфраструктури й ступеня доступності різних послуг і товарів. Канадські міста, як і австрійський Відень і швейцарська Женева, визнані найбільш прийнятними місцями для проживання ще й тому, що не розглядаються терористами як мішені для атак. Таким чином, у десятку найкращих міст світу входять: Ванкувер, Мельбурн, Відень, Женева, Перт, Аделаїда, Сідней, Цюрих, Торонто, Калгарі. („Кореспондент“)

Проміжні вибори в США

ВАШІНГТОН. — „Надзвичайний вівторок“ 5 лютого формально не виявив абсолютного переможця перегонів в демократів, і його підсумки не змусили нікого з кандидатів-республіканців зійти з перегонів. Всі основні учасники перегонів — демократи Гіларі Клінтон і Барак Обама й республіканці Джон МакКейн, Міт Ромні й Майк Гакабі виступили ввечері у вівторок, 5 лютого, у своїх передвиборних штабах з заявами, у яких оголосили, що поки будуть продовжувати боротьбу на наступних етапах праймеріз.

У ході „надзвичайного вівторка“ в демократів Г. Клінтон і Б. Обама вийшли майже однаковими у своїх змаганнях. Б. Обама здобув перемогу в 13 штатах, Г. Клінтон — у восьми штатах. Натомість у республіканців Дж. МакКейн далеко випередив своїх суперників. Він переміг у дев'яти штатах, М. Ромні — у семи штатах, М. Гакабі — у п'яти штатах. Справжнім переможцем даного етапу праймеріз у республіканців і демократів буде той кандидат, що за підсумками голосування набере найбільше число голосів делегатів майбутніх загальнонаціональних партійних з'їздів. Через складну пропорційну систему розподілу голосів делегатів точні цифри їхньої підтримки кандидатів будуть відомі тільки

після офіційного завершення підсумків „надзвичайного вівторка“.

Для того, щоб стати офіційним претендентом від партії на пост президента США, будь-якому кандидатові-республіканцеві необхідно мати підтримку не менш 1,191 делегата з'їзду. А щоб стати офіційним претендентом від партії, кожен з кандидатів-демократів повинен залучитися підтримкою, як мінімум, 2,025 делегатів з'їзду.

За даними газети „Вашінгтон Пост“, з врахуванням попередніх праймеріз і підсумків „надзвичайного вівторка“, сенатор-демократ Г. Клінтон набирає 725 голосів делегатів партійного з'їзду. У сенатора-демократа Б. Обами — 625 голосів делегатів. Сенатор-республіканець Дж. МакКейн залучився підтримкою 525 делегатів республіканського з'їзду. У М. Ромні 223 делегатів, у М. Гакабі — 145.

Через дуже щільні переговори жоден з кандидатів — ні демократи або республіканці за підсумками супервівторка не змогли набрати мінімально необхідної кількості делегатів. Наступний етап проміжних виборів відбудеться 9 лютого в штатах Луїзіана, Вашингтон, Небраска й Канзас. („Нью-Йорк Таймс“ „Кореспондент“)

ДОВІДКОВЕ БЮРО

Як слухати радіо з України

До редакції „Свободи“ звернулася Лідія Хом’як з Рочестеру, Нью-Йорк, з запитанням, як можна в Америці слухати радіопрограми з України, оскільки останнім часом має з цим труднощі. На прохання редакції Генеральне консульство України в Нью-Йорку надіслало інформацію з цього приводу, яку подаємо.

Пряма трансляція радіопрограм справді не працює, проте вже найближчим часом ця ситуація буде виправлена. Але радіопрограми можна слухати в інтернеті. Для цього треба вийти на інтернет-сторінку за адресою: www.nrsc.gov.ua. Це Інтернет-адреса українського радіо. Якщо ви відкриєте цю сторінку, то побачите символи радіопрограм і зможете безкоштовно слухати їх на Інтернеті. Наприклад: програма „Акценти Президента“ виходить в етер на першому каналі щотижня, в суботу о 6-ій год. вечора, з повтором в неділю, о 10-ій ранку. У програмі викладено точку зору провідника держави на актуальні події тижня. Адреса в інтернеті: <http://nrsc.gov.ua/UserFiles/Media/UR-1/AP-20080119.mp3> Треба лише мишею комп’ютера натиснути на значок з блискавкою нагорі і слухати радіо. Якщо є звичайне радіо, то варто знати розклад трансляцій програм на коротких хвилях до 30 березня 2008 року.

Розклад трансляцій програм різними мовами

Мова	Час (UTC)	Частота (МГц)
**УКРАЇНСЬКА	00.00-01.00	7,440
	01.00-06.00	5,830
	02.00-04.00	7,440
	06.00-09.00	7,440
	09.00-10.00	9,950
	11.00-12.00	9,950
	13.00-14.00	9,950
	14.00-18.00	5,830
	19.00-20.00	5,840
	23.00-24.00	5,830
**АНГЛІЙСЬКА	01.00-02.00	7,440
	04.00-05.00	7,440
	06.00-07.00	7,440
	10.00-11.00	9,950
	12.00-13.00	9,950
	15.00-16.00	Супутник „Сіріус 4”
	20.00-21.00	5,840
	22.00-23.00	5,830

Заява та звернення українців Росії

МОСКВА. – 2 лютого відбулося спільне засідання правлінь Об’єднання українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії. Правління одноголосно прийняли звернення до Президента Російської Федерації Володимира Путіна у зв’язку з трагічними подіями Голодомору 1932-1933 років в Україні, заяву щодо тяжкого стану справ із задоволенням національно-культурних потреб українців Росії та ситуації в Бібліотеці української літератури в Москві, звернення з цих питань до Президента України Віктора Ющенка. У зверненні до президента В. Путіна говориться: „Для нас, громадян Росії, було б вельми важливо, щоб керівництво нашої країни визнало Голодомор в Україні трагедією українського народу, яка має всі ознаки геноциду. Ми прагнемо лише одного: щоб Російська Федерація вшанувала пам’ять безневинних жертв

Голодомору і засудила режим, побудований на насильстві та грубому порушенні прав людини“. У спільній заяві висловлено стурбованість станом задоволення національно-культурних потреб українців Російської Федерації. Незважаючи на неодноразові звернення конгресів українців Росії, досі не розпочато роботи над створенням Федеральної програми розвитку та підтримки української культури. Українці Росії, як і раніше, не мають жодної української школи, доступу до інформації рідною мовою, сталої державної підтримки у проведенні культурно-просвітницької роботи. Низка керівників українських організацій зазнає переслідувань та утисків, не розслідуються належним чином кримінальні справи щодо резонансних вбивств активістів українських громад, що викликає кривотлумачення та непорозуміння. Єдина в Російській Федерації Бібліотека української літератури в Москві, яка створювалась протягом 20 років зусиллями української громадськості, повністю зруйнована як осередок української духовності. Неодноразові звернення українських організацій до державних органів Російської Федерації з питань задоволення національно-культурних потреб українців практично не розглядаються по суті. (Прес-служба ОУР)

Уточнення

Мистецький календар на 2008 рік „Союзівка“, повідомлення про який вміщено у ч. 4 „Свободи“, видали з метою допомоги Фондації „Спадщина“ на утримання Союзівки Український Народний Союз і Бруклінська українська група з Нью-Йорку.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ім. ШЕВЧЕНКА

Европейський вибір України: аксіоми недоведених традицій

Сергій Плохій

Після того, як завдяки Помаранчевій революції Україна опинилася в центрі уваги міжнародної спільноти, демократично обрані провідники держави розпочали мирний „наступ“ у Брюсселі та інших європейських столицях з метою прискорити розгляд питання про членство України в Європейському союзі (ЄС). Проте „стара Європа“, пригнічена прикрою необхідністю мирити супротивні сторони під час української політичної кризи наприкінці 2004 року, а надто побачивши, яких зусиль ця місія коштувала країнам „ нової Європи“, не поспішала надсилати до Києва заохочувальні сигнали. Ба більше, адміністратори у Брюсселі всіляко відохочували новообраного Президента Віктора Ющенка від подання офіційної заяви про вступ до Євросоюзу. У травні 2005 року офіційний представник України до ЄС так відгукнувся на останні спроби Брюсселю унеможливити Україні подання заяви про членство в цій організації: „Україна дотримується думки, що рішення подати заяву про вступ до ЄС є суверенним правом кожної Європейської держави, яка поважає принципи свободи, демократії, людських прав та верховенства права“. Право на вступну заяву передбачено статтею 49 Договору про створення ЄС. Відповідно до цієї норми ЄС не має права ігнорувати заяву про вступ, подану від „європейської“ держави. Але чи справді Україна є європейською державою? Бюрократи у Брюсселі не мають такої певності. Щодо цього достить промовисто висловилося у січні 2005 року Ема Удвін, керівник апарату Представника ЄС у питаннях зовнішніх зв’язків Беніти Фереро-Вальднер: „Згідно з буквою Договору, ще до початку розгляду заяви про вступ мусить бути розглянуте питання про належність країни-апліканта до числа європейських держав“. Ці слова свідчать про те, що самовизначення України як європейської країни до останнього часу не було загальноприйнятим і залишається темою, яка потребує докладного обговорення з історичної, географічної та культурної точок зору. Європейськість України, здається, не викликала великих сумнівів у передмодерну добу. Ще з античних часів землі сучасної України вважалися частиною Європи. Як середньовічні, так і ранньомодерні географи, слідом за своїми античними попередниками, проводили

Про автора:
Д-р Сергій Плохій – професор катедри ім. Михайла Грушевського та член Екзекутивного комітету Українського наукового інституту Гарвардського університету. Він є автором численних монографій, присвячених культурній та інтелектуальній історії України та Східної Європи. Його найновіша публікація, збірник есеїв під назвою „Ukraine and Russia: Representations of the Past“, виходить друком у видавництві Торонтського університету у березні цього року.

східну границю Європи вздовж ріки Танаїсу, себто теперішнього Дону, що котить свої води по українсько-російському пограниччі. Протягом XVIII ст. Росія була одним з активних гравців на європейській політичній сцені і сприяла посуненню європейського кордону ще далі на схід, до Уральських гір, які, за задумом російського історика Василя Татищева, мали відокремити російську метрополію від її сибірських колоній. Важливу роль у зближенні Російської імперії з Заходом відіграли випускники Києво-Могилянської академії, чимало з яких продовжили свою освіту в університетах Європи. Теофан Прокопович, Олександр Безбородько та інші вихідці з України активно спричинилися до процесів „європеїзації“ російської провідної верстви. Чи поширювався їхній вплив і на рідну їм Україну? Питання риторичне. Але на середину XIX ст., коли з’явилися перші пагінці українського національного „пробудження“, Україна вважалася культурним запліччям російської імперії. Її роль проміжної ланки між Європою та Росією, місія, яку вона успішно виконувала в XVII та XVIII ст., відійшла у минуле. На мапі з’явилася імперська столиця Санкт-Петербург, значною мірою збудована з допомогою українців. З України прийшло сюди й багато урядовців та інтелектуалів – досить вказати на одного зі світочів тогочасної російської літератури – Миколу Гоголя. Вікном Росії в Європу стала тепер не Україна, а північна столиця імперії. У результаті в очах російських „західників“, зокрема Вісаріона Белінського, Росія була Європою, тоді як українська культура вважалася провінцією, далекою від Європейських ідей гуманізму та індивідуальної свободи. Відповіддю на ідеї В. Белінського стали у другій половині XIX ст. писання Михайла Драгоманова, який вказував на катастрофічні наслідки руйнування Москвою органічного процесу розвитку козацької держави. На його думку, наслідком московського підкорення України стало не запровадження європейських форм державного устрою, а насадження абсолютизму та авторитарного бюрократичного стилю правління. М. Драгоманов доводив, що повстання Богдана Хмельницького 1648 року проти польської королівської влади було суголосне ідеям політичної свободи, які саме набували поширення в тогочасній Європі. На його переконання, саме тоді Україна мала добрі перспективи на успішний розвиток своїх власних політичних свобод та вольностей. Ці перспективи були в зародку знищені Москвою, і це призвело до настання в Україні „пропащого часу“, що тривав понад 200 років. Саме настання московського панування і перешкодило Україні стати частиною Європи. В очах провідних українських інтелектуалів Москва з її візантійськими традиціями заперечення колективних та індивідуальних прав і свобод за своїм політичним духом цілковито належала до Азії.

(Закінчення на стор. 17)

Російська співдружність проти України

Загальновідома неприхильність уряду Росії до незалежної України. Підвалини цієї неприхильності були закладені ще у 1918-1920 роках, коли Москва відрядила на приборкання української держави потужні війська. Неприхильність будувалася у пізніші роки, коли „продзагони“ грабували українські села, коли з Москви до Києва один за одним приїздили організатори масових вивезень селян на Сибір, колгоспів і Великого голоду, коли з наказу Москви розстрілювали українських літераторів...

Тепер між Україною і Росією проліг державний кордон, і вияви неприхильності набрали іншої форми. Це і спроби економічних диверсій, і псування у світі позитивного образу України усіма можливими шляхами. Проте є ще один канал, який використовується для збудження пристрастей – це російські організації в самій Україні: Всеукраїнське об'єднання „Російська співдружність“, Всеукраїнська рада російських співвітчизників, Всеукраїнська громадська організація „Російська школа“, Міжнародна асоціація молодіжних організацій російських співвітчизників, Всеукраїнське громадське об'єднання „Православний вибір“, Конгрес російських громад західних областей України, Російська громада Криму, об'єднання „Русь“ та інші. Їхню діяльність спрямовує Координаційна рада організацій співвітчизників. І не тільки...

На початку лютого у Львові відбулась регіональна нарада російських організацій „за підтримки Генерального консульства Росії у Львові“. На нараді йшлося про влаштування Свят перемоги і народної єдності, Дня Росії, взаємодію з фондами ім. Юрія Долгорукого і „Російський світ“. Чи не є „підтримка“ Генконсульства Росії цих заходів втручанням у справи України? Безумовно. І ось чому. Ні Конституція України, ні громадська думка не забороняють аматорам святкувати будь-які свята, серед них і російські. Але діяльність російських осередків в Україні побудована так, що кожне свято, кожна подія перетворюються на акцію протесту, мають пропагандистське спрямування.

17 січня об'єднання „Православний собор“ провело у Києві хресний хід з нагоди... „епохальної події для братніх єдиновірних народів Московської і Малої Руси, коли останні увійшли до складу Російської держави як піддані Московського царя“. Йдеться про річницю Переяславської ради. І марно доводити, що там було не „входження до складу“, а саме старшинська рада про те, чи не укласти угоду з Московією. 19 січня у Севастополі відбулося засідання робочої групи російських об'єднань з питань „захисту прав російського і російсько-культурного населення України“. Чи це населення виморюють голодом, чи його засилають десь на Полісся (бо Сибіру немає), чи йому забороняють вживати свою мову? Звісно, ні. Але захист чи оборона відразу викликають думку про переслідування.

Голова Російської громади Криму, перший заступник голови Верховної ради Криму Сергій Цеков заявляє: „Одним з головних заходів стане 23 лютого з'їзд депутатів усіх рівнів в Сіверодонецьку, де будуть розглянуті питання захисту російської мови, захисту вітчизняної історії від спроб її викривлення на догоду політичній кон'юктурі, реабілітації посібників фашизму – вояків УПА“. Вочевидь, він (не історик, а лікар) й справді вірить у вигадки істориків від КГБ про УПА, тому й насаджує тези про захист мови, про співробітництво УПА з Гітлером та інші вигадки. Скажи, враже...

З Полтави провідники російської громади Віктор Шестаков і Сергій Проваторов скаржаться посадникові Москви Юрієві Лужкову (!), що, бачте, голова обласної адміністрації Валерій Асадчев не хоче ставити пам'ятника Іванові Паскевичеві, котрий за царювання Миколи I судив повстанців-декабристів, війною здобув для Росії Кавказ, криваво придушив повстання проти Росії у Польщі та Угорщині. То, пишуть полтавські росіяни, він тепер має бути прославлений у Полтаві.

Щотижня „Російська співдружність“ надсилає до „Свободи“ вістки такого роду. Минають роки після розпаду СРСР, але до цих людей не приходить усвідомлення того, що живуть вони не в СРСР, не в Росії, а в Україні, єдність і сила якої є гарантією добробуту й їхніх дітей.

ЛЮТИЙ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Світовий рекорд літака І. Сікорського

12 лютого 1914 року на літаку „Ілля Муромець“, який побудував киянин, авіоконструктор Ігор Сікорський, летуни Георгій Лавров і Г. Янковський встановили відразу два світових рекорди – з вантажопідйомності і числа пасажирів. В літаку було 16 осіб і пес Шкалик. На висоті 200 м. літак перебував 17 хвилин. Вага вантажу становила 1,290 кг.

І. Сікорський досягнув небаченого успіху ледве за чотири роки. 3 червня 1910 року у Києві він злетів на своїй першій машині – літаку БіС-2. Назву визначили прізвища Билінкіна і Сікорського. Федір Билінкін, як і Сікорський, був студентом Київського політехнічного інституту. Лет БіС-2 став третім в Російській імперії летом машини вітчизняної конструкції. А вже 27 квітня 1913 року І. Сікорський підняв у небо надважкий на ті часи літак „Гранд“, пізніше переіменований на „Руський витязь“. Літак важив 3,100 кг, мав чотири двигуни.

Ніхто з фахівців не вірив у можливість лету такого велетня: він, мовляв, дуже важкий, некерований, чотири мотори не забезпечують балянсування літака, а закрита кабіна не дозволяє летунові відчувати силу і напрям вітру. Сумнівалися й тому, що ніде у світі ще не було таких літаків. Але І. Сікорський переміг – машина літала. На її основі в серпні 1913 року почалося будівництво „Іллі Муромця“, який вперше полетів 10 грудня 1913 року.

Вершиною слави „Ілля Муромця“ став переліт Санкт-Петербург–Київ у червні 1914 року. В літаку були Ігор Сікорський, другий пілот – штабс-капітан Христов Прусіс, штурман Георгій Лавров і механік

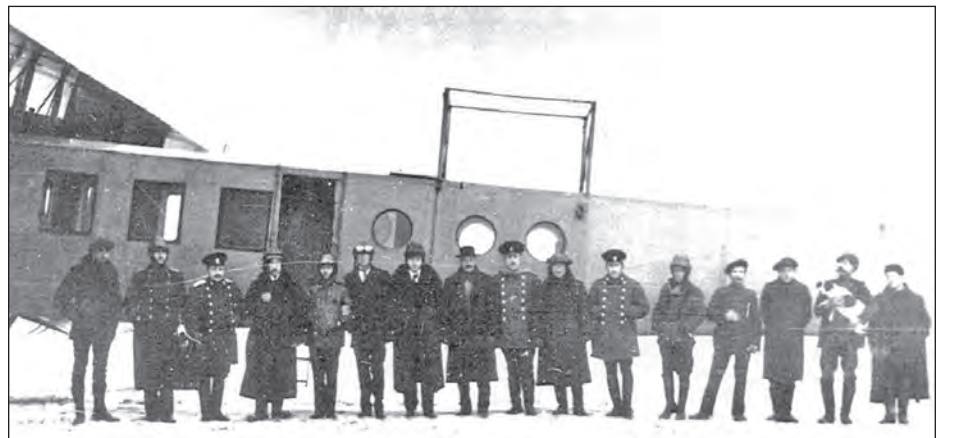
Володимир Панасюк. Злетіли вночі 16 червня. На борту було 940 кг. бензину, 260 кг. мастила, 150 кг. запасних частин. Загальна вага вантажу становила 1,610 кг. 20 помічників на землі штовхали машину, доки вона не набрала швидкості.

Перше приземлення наступного ранку було в Орші, де додали пального. Переліт до Києва тривав 14 год. 38 хв. У Києві залогу зустрічали з великими почестями. У Київському товаристві повітроплавання І. Сікорському вручили Велику золоту медаль, кілька днів на летовищі тривало катання пасажирів над Києвом. 29 червня „Ілля Муромець“ вирушив у зворотній шлях і успішно подолав 2,500 км. Літаку було надано назву „Київський“. А І. Сікорському, який не закінчив навчання в Київському Політехнічному інституті, було вручено почесний диплом інженера. Планувалися лети у Владивосток, Америку, на Північний полюс, але початок Другої світової війни поламав усі плани. Велетенський літак успішно використали на фронті. Загалом було виготовлено майже 140 літаків. Частина з них стала власністю України у 1918 році.

Більшовицька революція змусила І. Сікорського емігрувати до США, де він став одним з провідних авіоконструкторів. Його компанія діє донині.

Настали нові часи – сучасний літак перевозить на великій відстані сотні пасажирів. Але, вмошуючись в кріслі сучасного авіолайнера, пригадайте добрим словом талановитого киянина, який був будівничим найпершого великого літака.

Л. Хм.

Учасники лету 12 лютого 1914 року.

Передплатіть „Свободу“ в Інтернеті!

Найстарша українська газета світу – тижневик УНСоюзу „Свобода“ має електронну версію на інтернет-сторінці: www.svoboda-news.com. Щоб мати доступ до останнього випуску і до унікального архіву „Свободи“ з 1893 року, треба бути передплатником електронної версії. Передплатити електронну „Свободу“ можна за 55 дол. на рік на вказаній сторінці кредитовою картою через PayPal. При цьому Ви матимете один місяць безкоштовного користування архівом.

Якщо маєте проблеми з PayPal, а також для звичайної передплати на папері, скористайтеся телефоном (973)-292-9800, дод. 3042, або (800)-253-9862, дод. 3042 або поштою.

Поштові передплатники можуть користуватися електронним архівом за 15 дол. на рік додатково до основної передплати.

- Виберіть спосіб доплати.
- Приготуйте кредитову картку та Вашу електронну адресу, щоб подати інформацію.
- Подзвоніть до нашого відділу передплати на число: **(973)-292-9800**, дод. 3042, або **(800)-253-9862**, дод. 3042. Факс: **(973)-644-9510**. Ви дістанете електронною поштою ім'я користувача (user name) і пароль (password) – збережіть їх для доступу до архіву, де Ви знайдете останнє число газети.

Редакція

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо
про
Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Читачі продовжують розмову про гімн України

Дозволю собі висловити декілька думок про національний гімн України, з якого вже не перший раз пробують викинути слово „вороженьки“ і замінити його жорсткішими словами „вороги прокляті“ чи „вороги з півночі“ („Свобода“, ч. 47 і 49). Я певна, що коли Павло Чубинський вживав слово „вороженьки“, то не тому, що хотів „гарненько“ назвати наших ворогів, а вживав його у саркастичній формі. Коли я чую це слово, то тільки так про нього й думаю. Таке зустрічаємо в літературі. Друге – автора гімну вже немає між нами, щоб з ним порадитись, і тому ми не повинні змінювати його слів. Наш гімн протягом довгих років перейшов різні страхоття, тюрми і тортури. Мільйони наших людей віддали життя за нього. Він єднав нас усіх далеко від рідного краю в різних сторонах світу. І він зберігся! Отже, скажіть мені, чому мали б ми міняти його слова тепер, коли вже й Україна, нарешті, його визнала?

Більшою нашою турботою є засмічення нашої мови міжнародними та „советськими“ словами. Приходить до того, що треба знати чужі мови, щоб свою рідну зрозуміти, здогадатись, з якої мови походять слова. Виходить, що після моєї 40-річної праці в школах українознавства і парафіяльній я не розумію тепер української мови. А з деякими буквами, наприклад Г, то хіба смійся або плач. Якийсь час тому читала я в одній з наших клівлендських газеток дивний заголовок „Біг мак“. Думаю, як мак може бігти? Але виявилось, що це не мак, а наш славний „Біг Мек“ (з МекДоналдс). А з подвійними голосними як ось „ау“, що ніби маєтсья читати „ав“, то навіть через горло їх тяжко перепхати. Дві голосні – це ж два склади. І багато-багато подібного...

Отже, я не бачу нічого злого в національному гімнові України і раджу лишити його в спокої.

Анна Завадівська,
Клівленд, Огайо

Гімн – на монеті

Я запропонував до випуску проекти монет, присвячених сучасній Україні. Один з них – „Ще не вмерла Україна“. Я вірю, що з часом український гімн зміниться на більш бравурний і поетично сильний. Цей малюнок я вислав до Національного монетного двору. „Клітина“ народу – це сім'я, яка співає на монеті гімн.

Іван Яців,
Торонто, Канада

Вже кілька читачів, не вдоволе-них деякими словами в тексті гімну України, зверталися до „Свободи“. Я теж посилаю текст з іншими словами замість „воріженьки“:

Вже воскресла Україна,
і слава, і воля,
Вже й нам, українцям,
усміхнулась доля.
Втихли наші злі сусіди
у їхніх країнах,
Й ми звільнили з їхніх пут
нашу Україну.

Я раджу, доки не одержимо нового тексту гімну, вживати гімн Івана Франка „Не пора, не пора москалеві й ляхові служити“. Гімн „Не пора, не пора“ має дуже гарний текст, бойовий, патріотичний, а такого нам і треба.

Степан Женецький,
Йонкерс, Нью-Йорк

В „Свободі“ (чч. 47 і 49, 2007, та ч. 1, 2008) читачі відновили обговорення, яке відбувалося пів століття тому, та подали пропозиції, які слова в тексті гімну України треба замінити новими. Пропонується замінити слово „вороженьки“ на „вороги прокляті“ (С. Палилик), або на „вороги з Півночі“ (О. Оришкевич), слово „братів“ – на „українців“ (І. Яців), „слава і воля“ – на „ні слава, ні воля“ (Б. Волянська). М. Ремінецька слушно зауважує, що гімн „Ще не вмерла Україна“ був затверджений Верховною Радою і покищо „має виконуватись в первинному варіанті“. Однак, сумніваюся, чи, з огляду на архаїзми, „нащадки укладуть новий гімн, відповідний та суголосний часові“. Не подано, однак, кому адресовані пропоновані зміни.

Ще на початку 1960-их років визначний літературознавець і письменник проф. Василь Чапленко в справі зміни гімну започаткував дискусію і запропонував скласти новий гімн, бо „з історично-політичного і з мовно-літературного боку актуальний гімн дуже примітивний“. В пропонованому тексті затримано тільки перший рядок – „Ще не вмерла Україна“. УНРада мала ухвалити відповідний закон, щоб гімн з новим текстом був обов'язковим. Тогочасний президент УНР Степан Витвицький уважав, що екзильний уряд не має права міняти зміст гімну, і на тому справа закінчилась.

Українська мова дуже багата на „здрібнілі“ „пестливі“ слова, В. Чапленко називає їх „голубливими“, і тому вона така милозвучна. Маємо „ляшеньків“, „шабельку“, „одалісочку“, а також не страшних нам „вороженьків“, які скорше „згинуть як роса на сонці“, як „прокляті вороги“ та ще й „з Півночі“.

Коли йдеться про архаїзми, то, на мою думку, вони виправдані, якщо пригадати час написання гімну. Щоб їх позбутися, треба зміст гімну міняти щонайменше кожних 25 років.

Вірш Павла Чубинського (1839-1884) „Ще не вмерла Україна“, музика Михайла Вербицького (1843-1909) був надрукований у львівській газеті „Мега“ в 1863 році і часто входив до програм

національних свят, а з 1917 року законом визнаний як державний гімн. Було б дивним, якщо б в змісті гімну 150-літньої давности не було архаїзмів. Вони є, мабуть, в гімнах кожної держави. Французький гімн „Марсельєза“ з 1792 року напевно має архаїзми. В польському гімні є такий архаїзм (у перекладі): „Марш, марш Домбровський, з землі італійської до Польщі“. Сумніваюся, чи кожний поляк знає, хто був Домбровський і що робив в Італії. Це саме можна сказати про грецький гімн „Свобода“ з 1822 року, або італійський „Інно ді Мамелі“ з часів Гарібальді, або ізраїльський (відносно молоді держави) „Гатіква“ („Надія“), в голландському гімні з 1570 року є архаїзми, і не кожен голандець їх розуміє.

То ж погодімся з архаїзмами в нашому гімні, бо з його словами боролися і гинули українці-патріоти, щоб мати сьогодні вільну, самостійну державу.

Роман Ричок,
Мейплвуд, Нью-Джерзі

Прикро читати в „Свободі“ таку шкідливу полеміку відносно нашого національного гімну. З тяжкою бідою Верховна Рада України затвердила цей гімн, і якщо є які-небудь пропозиції відносно змін, це повинно йти з України. В моїй скромній бібліотеці є мала збірка поезій молоді поетеси з України Тетяни Домашенко „Дві дороги“. Залучую копію вірша з тієї збірки, може, він скаже дещо тим, що забули, скільки українців терпіли за слова того гімну.

Евфрозина Мартинець,
Глен Спей, Нью-Йорк

Хоч триста гімнів напишіть

Кому наш гімн не до вподоби,
Кому слова його нудні?
Чи, може, українофоби,
Чи зайді, душами брудні,
Напишуть краще і сучасно,
Щоб відчувалась їхня суть,
І заспівають: „Все прекрасно...“
Й нову ідею закладуть,
Щоб не було там духу Неньки?..
Іх „Ще не вмерла...“ аж бісить,
Пророцтво „згинуть воріженьки“
Ім не дає спокійно жити.
Ну, як це „згинуть“?
Що за жарти?!

Богдан Слабий,
Бревер, Мейн

Він грів собою Україну

Про немеркнучу постать українського патріота Олексу Гірника з Калуша, Івано-Франківської обл. відомо далеко за межами України. Минуло 30 років від його самопожертви 21 січня на Тарасовій горі, поблизу мого Великого Кобзаря, який своїми громобійними поезіями закликав наш народ рвати кайдани і кров'ю окропити волю. На вшанування пам'яті Героя України О. Гірника я написав вірш.

Узявши в руки запальничку
Востаннє глянув і креснув...
Блажаю вас, поставте свічку,
Хто ще учинку не забув.
Олекси Гірника, Героя,
Що на горі Чернечій став,
Понад дніпровською водою,
І смолоскипом запалав.
Здрігнулись кручі всі навколо,
Народ зросійщений стогнав,
Вогнем палала рідна мова,
Тарас збентежений стояв.

Ми в Україні вже „свої“:
В руках у нас козирні карти,
Тут ми тузи і королі.
Так. Воріженьки не дрімають,
У них натура, бач, така:
Все знак питання підставляють
До гімну першого рядка.
Бо цей рядок своєю суттю
Оголить істину, як є,
І знак в кінці, як правосуддя,
Відмірить кожному своє.
Хто хоче сам себе впізнати,
Поставте знак в кінці рядка,
Як „ЩЕ“ оте вам вимовляти, –
Ото й натура в вас така.
Ще сонце сходить після ночі
І на орбіті ще Земля,
Ще хтось здіймає вгору очі,
В молитві Бога прославля.
І ще живі і Син, і Мати,
І крик народжень чує світ,
Ще квітнуть мальви біля хати,
Ще не зів'яв калини цвіт...
І я скажу вам при нагоді:
Хоч триста гімнів напишіть,
Та „Ще не вмерла...“ у народі
Уже нічим не заглушить!

З'являються зауваги, що пора зробити певні зміни в державному гімні України. Такі поради не на місці з двох причин. Передовсім, гімн України є спадщиною, котру наші родини боролися з усіх сил, а то й жертвували своє життя з цією піснею на устах. Дехто звертає особливу увагу на слово „вороженьки“, котре наче не відповідає визначенню тих, які завдавали нашому народу терпіння та втрат. На мою думку, український народ є велетнем, котрий пережив століття переслідувань, аби стати господарем в своїй хаті. Прагнення народу досягнути самостійності є настільки сильним, що всі противники, які б не були шкідливі, на завше залишаться „вороженьками“. Я переконаний, що це слово було вжите з тим же наміром.

Друга заувага стосується слів „Ще не вмерла Україна“, котрі ми повинні змінити на „Вже воскресла Україна“. Може, за яких 50 років буде більш відповідно співати „Давно воскресла Україна“. Кожний раз, коли співаємо наш гімн, то він нагадує про терпіння нашого народу й ставить нас на сторожі, щоб ніколи не втратити відваги до дальшої праці.

Федір, Швець,
Розвіл, Каліфорнія

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

До читачів Альманаху-2008

Дорога УНСоюзівська громадо! Сьогодні ми звертаємося до Вас, як до громади постійних читачів наших видань, зокрема щорічного Альманаху УНС, який тепер – в дорозі до ваших осель і до ваших рук. Як усі видавці на світі, ми дуже собі бажаємо, щоб пропоноване нами друковане слово було і уважно прочитане, і знайшло добрий відгук у ваших душах та розумах, і щоб ви тим відгуком поділилися на сторінках „Свободи“ з нами, редакторами, і з іншими читачами.

А поділитися, ми певні, буде чим, бо зміст цього чергового річника визначили, як і в попередні роки, важливі дати нашої історії: 90-ліття бою під Крутами, також ювілей драматичних подій в Українській Народній Республіці 1918 року, 75-ті роковини Голодомору-геноциду, застосованого кремлівськими катами проти нашої нації, і різні ювілеї на відзначення визначних особистостей української культури, науки, літератури та мистецтва.

Передбачаємо, що багато думок у читачів викличе розділ „Актуальна політика“, матеріали якого відповідають на питання, які були і залишаються нині надзвичайно важливими для України і світового українства.

Але є в нашому виданні розділ, який неодмінно схвилює усіх вас, бо кожному нагадає роки й конкретні біографічні обставини „великого ісходу“ з рідної землі –

спочатку в табори Ді-Пі, а згодом – за океан.

Ми щиро дякуємо авторам цього розділу і висловлюємо надію, що ця зворушлива тема знайде продовження в наступних Альманахах УНСоюзу. Не тримайте в собі ваших спогадів – вони будуть дуже важливими для наступних поколінь, і кожне правдиве слово доповнить історію нашого народу.

Ми також чекаємо від вас нових ідей і пропозицій, втілення яких зробить це наше щорічне видання ще цікавішим і бажанішим для усіх вас.

Редакція „Свободи“

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ ТА НАГОРОД

студіюючій молоді

тільки членам УНСоюзу на академічний рік 2008/2009

Програма УНСоюзу братських послуг для студентів, членів УНСоюзу, включатиме два роди грошових нагород:

НАГОРОДИ УНСоюзу, приділені залежно від року навчання студента. **ОСОБЛИВІ СТИПЕНДІЇ** – шість до дев'яти стипендій особливого спеціального призначення:

- Стипендії і нагороди надається тільки для „UNDERGRADUATE“ студентів, визнаних коледжів та університетів, які студіюють для одержання першого ступеня, бакалавра і для ґрадуантів середніх шкіл, які поступають до коледжів чи університетів.
- Прохання про стипендії чи нагороду приймається від студентів, які з 1-им червня, року в якому складають заяву, є **АКТИВНИМИ ЧЛЕНАМИ СОЮЗУ** принаймні **ДВА РОКИ**.
- Анкету з вимаганими прилогами треба відіслати до Головної Канцелярії УНС в ОДНІЙ ПОСИЛЦІ, конверта якої не може бути датована пізніше, як **1-го червня 2008 р.**
- Конверти датовані пізніше, не правильно заповнені анкети, або брак прилогів, автоматично **дискваліфікуватимуть** студента.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.,
SCHOLARSHIP COMMITTEE

2200 Rt. 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

Please send me a scholarship application for the 2008/2009 academic year.

NAME: _____ Please print or type in English

ПРИЗВИЩЕ: _____ (Прошу виписати по-українськи)

ADDRESS: _____

CITY: _____ STATE: _____ ZIP CODE: _____

TEL.: _____ E-MAIL: _____

Web: _____ I am a member of UNA Branch # _____

Триває голосування за місце у міжнародній грі „Монополія“

КИЇВ - одне з великих міст світу!
Всесвітнє голосування з МОНОПОЛІЇ

- ДОПОМОЖИ НАПИСАТИ ІСТОРІЮ З МОНОПОЛІЇ
- 68 МІСТ СВІТУ, ЩО БОРЮТЬСЯ ЗА 22 МІСЦЯ:

Амстердам	Хельсінкі	Квінстаун
Афіни	Гонконг	Рига
Барселона	Стамбул	Ріо-де-Жанейро
Пекін	Єрусалим	Рим
Белград	Київ	Сант'яго
Берлін	Куала-Лумпур	Сеул
Богота	Лас-Вегас	Шанхай
Бостон	Лісабон	Сінгапур
Братислава	Лондон	Софія
Брюссель	Лос-Анджелес	Санкт-Петербург
Бухарест	Ліон	Стокгольм
Буданешт	Мадрид	Сідней
Буенос-Айрес	Мельбурн	Таллінн
Каїр	Мехіко	Токіо
Кейптаун	Монреаль	Торонто
Каракас	Москва	Ванкувер
Кардіфф	Мумбай	Відень
Чикаго	Мюнхен	Відень
Копенгаген	Нью-Йорк	Варшава
Дубаї	Осло	Вашингтон
Дублін	Париж	Загреб
Единбург	Прага	Цюрих
Франкфурт		

- ВІДДАЙ СВІЙ ГОЛОС ОН-ЛАЙН КОЖЕН ДЕНЬ.
САМЕ ТИ МОЖЕШ ЗРОБИТИ ЗМІНИ!

22.01 - 28.02.2008
WWW.MONOPOLY.COM

Hasbro

FOY

KYIV • KHARKIV

Плякат з закликом голосувати за Київ.

Компанія „Parker Brothers“ продовжує міжнародне голосування в інтернеті, щоб виявити 22 найбільших міста у світі, які повинні бути включені в нову стадію гри „Монополія“ – „Here & Now“: світове визнання (див. „Свободу“, ч. 5). Київ – серед номінантів!

З 22 січня прихильники гри всього світу можуть завітати на сторінку інтернету www.monopoly.com, залишивши свої голоси он-лайн, щоб допомогти створити перший міжнародний випуск гри. Виборцям пропонують голосувати за кожні 10 великих міст щоденно, які будуть відкриті до 28 лютого. Місто, яке отримає більшість голосів, буде у списку з найвищим рівнем вартості орендованої власності.

20 міст із попередньо відібраних, які у ході всесвітнього голосування за станом на 29 лютого отримають більшість голосів, стануть частиною історії „Монополії“ як перші міста, відібрані для оцінки рівня гри в містах світу. Однак, два місця в

цій оцінці передбачені для міст, які номіновані на звання „Найбільшого міста у світі“ шляхом голосування „wild card“, тобто додані учасниками гри. З 29 лютого по 9 березня можна буде проголосувати за найбільш популярні міста, додані користувачами. Між ними є Львів. Тільки два з них, які наберуть найбільшу кількість голосів, будуть нанесені на дошку.

68 міст призначено до голосування у всьому світі. Серед них є Київ, Бостон, Чикаго, Лос-Анджелес, Монреаль, Нью-Йорк, Торонто, Ванкувер, Вашингтон та інші. Голосувати можна щодня. Таблиця для голосування на сторінці інтернету дає можливість читати її українською мовою. У середу, 6 лютого, коли „Свобода“ була передана до друкарні, Київ посідав вже 10 місце у голосуванні!

Міста, що потраплять в остаточну оцінку в результаті голосування, будуть оголошені в серпні 2008 року. Нова „Монополія Here & Now: Світове видання“ з'явиться в крамницях світу восени 2008 року.

Дорогі студенти, члени УНСоюзу!

Тепер ви можете знайти аплікації на стипендії і нагороди УНСоюзу

на нашій інтернетовій сторінці

www.unamember.com

під заголовком

MEMBERSHIP BENEFITS

**Українська Народна Фундація для підтримки
Союзівки запрошує на**

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

9 - 13 липня 2008 р.

**за дальшими інформаціями просимо звертатися
на (845) 626-5641 або www.soyuzivka.com
Зацікавлені продавці можуть звертатися
на (203) 274-5579 після 6:00 веч.**

Побачимось на фестивалі...

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

НОРТ-ПОРТ, Флоридида. – Заходами Громадського комітету 20 січня було відзначено День незалежності – День злуки земель України – в залі церкви Входу в Храм Пресвятої Богородиці. Святкову програму відкрила Дарія Томашоска, голова Громадського комітету, яка підкреслила велике історичне значення цієї дати і передала ведення святочної програми Вірі Боднарук.

Христина Шелдон у супроводі Іроїди Черняк виконала гімн США. Злучений громадський хор під диригентурою Люби Інгрем, при музичному супроводі Ореста Лазора, виконав пісні „Лебеді материнства” (слова Василя Симоненка), „Зірвалася хуртовина” та „Пісню про Дніпро” (Платон Майборода, соліст д-р Володимир Король).

Замість доповіді був сценарій Олени Рузайкиної, базований на подіях 22 січня. У програмі брали участь молоді люди з „четвертої хвилі”, які приїхали до США вже з незалежної України і про символічне значення дати 22 січня дотепер не знали. А ця дата була яскравим променем надії для всіх українців в діаспорі.

Виконавці теж приїхали з різних частин України: О. Рузайкина – учителька з Феодосії, Оля Кюсак, яка виконала зі своєю донею Лаурою „Пісню про Україну”, з Одещини; Олена Кривенок, яка деклямувала „Живий ланцюг” Євгена Кременка, з Кіровограда; Ірина Жизномірська (виконала вірш „Україні”) – зі Львова; студентка Марта Клісінська, яка деклямувала вірш „Не цурайтесь батьківської мови” Олександра Дорошенка – родом з Золочева;

Відзначили День злуки земель України

Під час свята у Норт-Порті (зліва): Марта Клісінська, Руслана Борисенко, Ірина Жизномірська, Олена Кривенок, Оля і Лаура Кюсаки, Богдан Боднарук, Віра Боднарук, Олена Рузайкіна

д-р Руслана Борисенко, яка читала вірш В. Симоненка „Де зараз ви, кати мого народу?”, родом з Вінниці. Вечір підготували Ненсі Возній, Іванна

Головата, Галина Король, Галя Лісничка, Клара Шпічка.

Віра Боднарук

Дух українського Різдва в Атланті

Учасники свята в Атланті, Джорджія.

АТЛАНТА, Джорджія. – 11 січня українська громада Атланти святкувала „Маланку-2008”. Свято організував Відділ УККА Джорджії. Це вже четверта Маланка від часу відновлення Відділу.

Вечір розпочався різдвяними привітаннями ведучих Галини Середюк і Руслана Семчишина та їх гостинного запрошення до великої програми.

Було величне дійство – Вертеп, з любов'ю приготований нашими чудовими людьми-українцями, який супроводжувався колядками. Майстерно перепліталися ролі традиційних біблійних героїв зі стилізованими персонажами українського фолкльору. П'ятнадцятьом акторам-аматорам вдалося перенести всіх у особливу атмосферу таїнства народження Ісуса. Велика заслуга Галини Тарафанюк, яка зуміла наповнити духом Різдва цей Вертеп, вкладаючи час, талант і душу, аби глядачі це зуміли побачити та відчути. Вона подякувала всім за чудову гру і закликала дітей гордитися своїми батьками, які є добрим прикладом для наслідування.

Священики двох українських церков о. Матей з Української греко-католицької та о. Богдан з Української православної з родиною були бажаними гостями Маланки.

Про смачну українську традиційну їжу, подбала, вже вкотре, Ліза Болтон. Веселу музику, запальні танці провадив незмінний музикант Роман Сало. А зі смаком, по-творчому прикрашені Альвіною Левою різдвяні столи були справжнім витвором мистецтва.

Цьогорічна Маланка зібрала багато гостей, сімей з малолітніми (а їх було чимало) та дорослими дітьми. Були організовані рухливі розваги, складена гра з питань про різдвяний Вертеп та цікаві нагороди. Для дітей з радістю погодилася працювати та влаштували їм справжнє свято Ірина Сур, Ольга Гедсам та Мар'яна Вуїв.

Маланка в Атланті має ряд своїх добрих традицій. Це оголошення звання „Людина року” за вклад у розвиток Відділу УККА та української громади за минулий 2007 рік. Цього року це була сімейна пара Ірина та Євген Сури. Минулого року вони стали членами нашого Відділу УККА, люб'язно запропонували прекрасне приміщення під українську школу, закупили на свої кошти всі костюми для персонажів Вертепу. Наступним, що стало вже традицією, було відзначення людей у різноманітних номінаціях, які найбільше спричинилися у приготуваннях до Маланки. Усі вони отримали подарунки.

Ольга Середюк

**Плянуєте відпочинок в Україні?
Відкрийте VISA картку щоб відкрити Світ!**

VISA це:

- **Мобільно** - доступ до рахунку через різні платіжні системи
- **Зручно** - кредитний ліміт від \$500 до \$25,000
- **Надійно** - гарантований захист Вашого рахунку у випадку втрати картки
- **Вигідно** - страхування від нещасного випадку на час подорожі
- **Оперативно** - заощаджує ваш час при оформленні проїзних квитків

Телефонуйте за Інформацією

1-866-859-5848

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Manhattan
866-859-5848

Brooklyn
866-857-2464

So. Bound Brook, NJ
732-469-9085

Carteret, NJ
732-802-0480

Д-рові Степанові Волянику – 100 років

Д-р Степан Воляник

КЛІВЛЕНД Огайо. – Восьмого січня виповнилося 100 років від дня народження відомому в діаспорі та Україні громадському діячеві і науковцеві д-рові Степанові Воляникові – уродженцеві Бродів, що на Львівщині. Середню освіту здобув у Станіславові (нині Івано-Франківськ), а вищу правничу освіту – в Ягйлонському університеті в Кракові. Правничу практику відбував на Львівщині у Мединічах, в адвокатському бюро

д-ра Івана Мартинюка, після чого розпочав свою власну адвокатську практику в Бродах. З 1939 року почалася перша советська окупація Галичини, під час якої незалежна адвокатська професія стала зайвою, С. Воляник перекваліфікувався на педагога та разом з дружиною Емілією вчителював у селі Шнирєві поблизу Бродів.

У період Другої світової війни С. Воляник змушений був покинути рідний край і вже на еміграції розгорнув громадсько-патріотичну діяльність, демонструючи неабиякі організаторські та журналістські здібності. У переселених таборах Байройту, Ляндсгуту (Німеччина), працюючи правним дорадником, очолив Представництво української еміграції, Централю спортивного товариства, був також співзасновником та членом управи Спільки Української Молоді в Мюнхені.

У вересні 1951 року С. Воляник переїхав до США. Спочатку оселився в Балтиморі, штат Мериленд, а через рік обрав постійним місцем проживання Клівленд, Огайо, де відразу включився у багатогранне життя української громади. В 1958-1959 роках у Вестерн-Резерв-університеті студіював бібліотекознавство та інформатику і здобув ступінь магістра бібліотечних наук. З 1959 року пра-

цював бібліотекарем та викладачем російської мови в Балдвін-Валлес-коледжі у передмісті Клівленду, аж до виходу на пенсію в 1977 році. Він заснував Товариство українських бібліотекарів Америки і був його головою до того часу, аж поки осідок централі не переїхав до Чикаго.

Упродовж 1960-1990 років працював учителем і директором Школи українознавства товариства „Рідна школа“, брав активну участь у формуванні та праці Української учительської громади та кількакратно її очолював. Багато років був членом управи Шкільної Ради УККА, її педагогічним дорадником та головою Товариського суду. З часу заснування в Клівленді осередку Наукового Товариства ім. Шевченка активно включився в його діяльність, був довголітнім секретарем осередку, а потім і заступником голови. Два роки поспіль обирався головою осередку Українського Історичного Товариства в Пармі, Огайо. Був одним з ініціаторів Фонду Катедр Українознавства в Гарвардському університеті та протягом ряду років його очолював.

У 1960-1970 роках С. Воляник кількаразово був членом Дирекції кредитівки „Самопоміч“ і членом її Контрольної комісії. Багато праці вклав у діяльність Українського музею-архіву, членом управи якого він був. Впродовж усієї

своєї громадської діяльності в Клівленді був і залишається активним членом Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ). Протягом 1966-1969 років С. Воляник обирався головою Українських Злучених Організацій Великого Клівленду і сьогодні є головою Контрольної комісії УЗО, а в 1989 році був визнаний управою УЗО „Українцем року“ за наукову, суспільно-громадську й педагогічну діяльність.

Протягом 1975-1985 років С. Воляник підготував докторську працю і отримав ступінь д-ра філософії в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. В 1989 році видав книжку „Берестейський договір“, а в 2003 році вийшла збірка його статей під назвою „З Україною в серці на чужині“. Велика його заслуга у створенні стипендійного фонду Воляників-Швабінських при фундації Українського Вільного Університету. За цю діяльність у 2006 році С. Воляникові було присвоєно ступінь почесного доктора УВУ.

У день 100-літнього ювілею д-ра Степана Воляника управа Українських Злучених Організацій Огайо нагородила його Грамотою Признання за довголітню громадську і наукову діяльність та участь у праці в керівних органах УЗО.

Петро Твардовський

„Щедрий вечір“ в УОКЦ

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 27 січня в Українському освітньо-культурному центрі (УОКЦ) відбулася імпреза „Щедрий вечір“ з ініціативи імпрезового сектора, який очолює Наталя Фірко.

Вечір відкрили новорічними вітаннями ведучі Марія Камінська і Софія Захарчук. Вони представили „господаря“ вечора – президента УОКЦ Бориса Павлюка, який привітав усіх і побажав смачної вечері. Молитву провела сестра Богданна Подней, ЧСВВ.

Після цього був „Пластовий вертеп“ під керівництвом Ірени Галай у виконанні дітей віком 4-10 років. Ролі виконували Оксана

Жаровська, Христинка і Юстинка Білецькі, Каня Новак, Лесик Жаровський, Устинка Данилович, Софійка Павлюк, Ромчик Жаровський, а ролі Дідуса – Борис Павлюк молодший. Усі з дитячим чаром грали свої ролі, за що отримали від аудиторії щедри оплески.

Далі була подана вечеря – кутя, борщ, голубці, вареники, солодке, кава, які приготували Оля Бохна, Міля Войціч і Марія Плахта. Під час вечері М. Камінська провела спільну колядку „Нова радість стала“, яку по-родинному заспівали присутні.

Відтак ведучі представили Братство української молоді

з греко-католицької парафії св. Архистратига Михаїла. До Братства належать близько 40 студентів середніх і вищих навчальних закладів. Їхніми духовними опікунами є о. Володимир Костюк і сестра Маркела Венгер, ЧСВВ, яка також є їхнім режисером. Вони талановито зіграли різдвяну п'єсу „Слава во вишніх Богу“ і заспівали кілька колядок. У виставі брав участь 31 член братства.

На завершення програми виступив камерний хор „Акколада“ під орудою маистра Богдана Генгала. Хор виконав кілька складних колядок і щедрівок. За сім років свого існування хор досягнув високої виконавської майстерності й співає складні новаторські аранжування різних творів. В минуло-

му хор виступав на XIX Конгресі Українців Америки, Українському всесвітньому форумі в Києві, перед Президентом України Віктором Ющенком, в Посольстві України у США.

До успіху вечора сприяли Нестор Томалішак, який відповідав за світло і звук, Софія Коропецька і Ксеня Захарчук – за касу, Василь Панчак – за напої, Анастасія Сагата – за даток до вечері, Марійка Панчак – за підготування залі і куті, багато інших.

Вечір закрито святковим вітанням Президента України Віктора Ющенка до всього українського народу, відео з якого придбав Вадим Жаровський.

Іван Праско

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство на доповідь

д-ра ВОЛОДИМИРА МОРЕНЦЯ

Філолога-славіста, літературознавця і критика, віце-президента Університету „Києво-Могилянська Академія“

на тему:

„НОВА ЛІРИКА ЛАВРЕАТА ПРЕМІЇ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА ТАРАСА ФЕДЮКА“

Доповідь відбудеться

у неділю, 17 лютого 2008 р., о 3-ій год. по пол.

в приміщенні УВАН:

**206 West 100th Street
New York, NY 10025
Tel.: (212) 222-1866**

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує на доповідь

д-р ГАЛИНИ ЛЕМЕХ

(Нью-Йорк)

Актуалізація нового еміграційного потоку українців до Америки: теорії та дійсність

Доповідь присвячена соціологічним аспектам нового еміграційного потоку українців до Америки. Використовуючи новітні теоретичні підходи для вивчення цього явища, з яким пов'язані не тільки соціальні зрушення в українському суспільстві за останніх 20 років, д-р Г. Лемех на основі також власних досліджень, спробує окреслити теорію і дійсність новітньої української еміграції.

В суботу, 16 лютого 2008 р., о год. 5-ій по пол.

в будинку НТШ

**63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003**

Членство в Кредитівці Самопоміч - Нью Йорк це запорука Вашої фінансової стабільності.

Чи Ви є
членом нашої Кредитівки?

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 Second Ave. New York, NY 10003 Tel: 212-473-7310 Fax: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0458
Fax: 631 867-5989

ЛИНДИНГІРСТ:
225 N.4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Інтернет: www.selfreliancenyc.org Електронна пошта: info@selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком безкоштовний телефон: 1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$100,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

УКРАЇНА І СВІТ

2007-ий був роком географа Степана Рудницького

Д-р Микола Мушинка

Тернопільська обласна держадміністрація оголосила 2007 рік Роком Степана Рудницького. Це ім'я в Україні до недавнього часу було майже забуте, хоч йдеться про найвизначнішого географа України, фундатора української національної географії. На жаль, ще й сьогодні його ім'я відоме хібащо вузькому колові географів.

С. Рудницький народився 3 грудня 1877 року в Перемишлі, однак з двох років жив у Тернополі, де почав навчатися в гімназії. Вищу географічну освіту здобув у Львові, Відні та Берліні. У Львівському університеті габілізувався на доцента (1908). Там же вперше в історії запровадив курс „Географія України” (1913). Під час Першої світової війни працював у Віденському антропологічному інституті та тісно співпрацював з Союзом визволення України, Українською Пресовою службою та товариством „Osteuropa”. В 1917 році повернувся на катедру географії Львівського університету, з якої в 1919 році польська адміністрація його звільнила.

Повернувшись до Відня, він став експертом еміграційного уряду Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР), з доручення якого виготовляв усі карти та статистичні дані для потреб уряду і міжнародних організацій. Був теж співзасновником Українського вільного університету, з яким в 1921 році виїхав у Прагу, ставши першим деканом його філософського факультету. Паралельно викладав географічні дисципліни в Карловому університеті, Празькому Німецькому університеті, Українській господарській академії в Подєбрадах та в Українському Високому педагогічному інституті ім. Миколи Драгоманова. В 1922 році його обрано делегатом ЗУНР на Міжнародну конференцію в Генуї. В 1924 році був співорганізатором Першого Міжнародного з'їзду слов'янських етнографів та географів у Празі.

В 1926 році на запрошення уряду УРСР С. Рудницький приїхав до Харкова, де його було призначено завідувачим катедри географії Геодезичного інституту, директо-

Проф. Микола Мушинка виступає з доповіддю на конференції, присвяченій ювілею Степана Рудницького. В президії (зліва): проф. Олег Шаблій (Львів), проф. Ольга Заставецька (Тернопіль) та проф. Петро Шищенко (Київ).
Фото: Магда Мушинка

ром новозаснованого Українського науково-дослідного інституту географії і картографії, головним редактором „Записок” цього інституту. У Всеукраїнській Академії Наук в Києві він завідував Катедрою географії, був головою Комісії краєзнавства та директором Музею антропології та етнографії ім. Федора Вовка. Був теж відповідальним редактором географічного відділу „Української радянської енциклопедії”, для якої виготовив цілу серію гасел і карт.

В 1928 році він перевіз в Україну своїх дітей Лева й Ірину (Орису) та кілька своїх учнів з Праги та Львова (В. Баб'яка, В. Геріновича, М. Іваничука, К. Дубняка та ін.). В тому ж 1928 році він представляв Українську РСР на міжнародній географічній конференції в Берліні. В 1929 році його було обрано академіком Всеукраїнської Академії Наук у Києві. Останнім місцем його роботи був Харківський Інститут народної освіти, в якому він завідував катедрою географії. Отже, і в Радянській Україні (як і раніше в Західній Європі) він був провідним українським географом.

21 березня 1933 року Державне політичне управління УРСР в Харкові його заарештувало. Після шістьох місяців інтенсивних допитів судова трійка при колегії ДПУ УРСР його засудила на п'ять років позбавлення волі за „належність до контрреволюційної Української військової організації”, „шпигунство”, „шкідництво” та

інші абсолютно вигадані „гріхи”.

Кару він відбував в сибірському таборі „Сіверлаг”, пізніше – на Соловках. Незважаючи на вкрай поганий стан здоров'я, будучи визнаним абсолютним інвалідом, непридатним до фізичної праці („доходяга”), в тюрмі і таборах він написав дві наукові праці: „Геомісія” (342 стор.) та „Ендогенна динаміка земної кори” (1,200 стор.), які таборове начальство в нього відібрало „для перевірки”, і слід по них пропав.

9 жовтня 1937 року інша „трійка” винесла С. Рудницькому новий присуд – розстріл. Разом з ним було розстріляно 1,116 в'язнів колишнього Соловецького монастиря, переважно членів української еліти: вчених, професорів, політиків, письменників, художників, артистів, композиторів, представників вищого духовенства, лікарів.

Після арешту С. Рудницького в 1933 році в Україні всі його наукові праці були вилучені з бібліотек і знищені, архівні матеріали – теж знищені, за винятком деяких карт, які публікувалися без зазначення його прізвища. Ім'я С. Рудницького було піддане довичному забуттю.

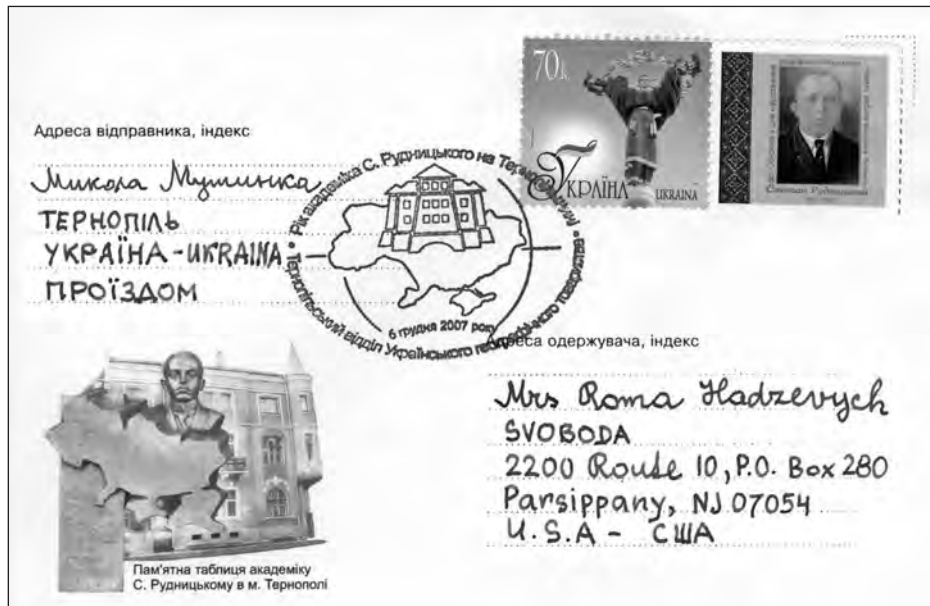
Перша монографія про С. Рудницького появилась лише в умовах незалежної України (Олег Шаблій: „Академік Степан Рудницький – фундатор української географії”, Львів-Мюнхен, 1993. – 224 стор.). В ній автор блискуче проаналізував наукові праці вченого і вказав на їх значення для сучасності. Крім того, він вперше ознайомив широку громадськість з чотирьохтомною судовою справою українського географа, в якій задокументовані найдрібніші деталі його біографії. Про реабілітацію імені С. Рудницького він, між іншим, написав: „Для того, щоб стерти білу пляму з імені С. Рудницького багато зробив вчений-етнограф, доктор Микола Мушинка з Пряшева (Словаччина). Він написав і опублікував наприкінці 80-их і на початку 90-их років статті про вченого в українській періодиці Польщі, України, Америки, віднайшов у Чехо-Словаччині і опублікував в Канаді листи С. Рудницького до сестри Софії та швагера Станіслава Дністрянських, періоду 1926-1932 років, дослідив епістолярну спадщину – листи вченого до його учителя, наставника і часами опонента академіка Михайла Грушевського” (стор. 164).

Тут я хочу зазначити, що в 1976 році в містечку Вейпрті в західній Чехії я зовсім випадково познайомився з дочкою С. Рудницького Емілією Голубовською, яка під великим секретом розповіла мені про життя і трагічну долю свого батька та надала в моє розпорядження цікаві матеріали про нього, його сестру – славу піаністку Софію та її чоловіка академіка Станіслава Дністрянського. На основі цих матеріалів я розпочав справу громадської реабілітації цих визначних діячів української науки і культури.

З того часу дослідження життя і наукової спадщини С. Рудницького зробило значний крок вперед. Були видані дальші ґрунтовні праці розстріляного географа. Найвизначнішою з них є монографія Павла Штойка „Степан Рудницький. Життєписно-бібліографічний нарис” (Львів, 1997) та його ж „Листування Степана Рудницького” (Львів, 2006). В ширшому історичному контексті розглянуто діяльність С. Рудницького в книзі О. Рубльова „Західноукраїнська інтелігенція в загальнонаціональних, політичних і культурних процесах. 1914-1939”. (Київ, 2004). В збірнику „Чому ми хочемо самостійної України?” (Львів, 1994, упорядник О. Шаблій) були перевидані деякі важливі праці С. Рудницького з політичної географії.

Переломним у ставленні до імені С. Рудницького був 2007 рік, на який припало 130-річчя з дня народження та 70 років від трагічної смерті С. Рудницького. Цікаво відзначити, що найбільшу шану фундаторові української географії віддали не Київ, не Харків, не Львів, не Відень, і не Прага, де він своєю діяльністю залишив найбільш помітний слід, а місто Тернопіль, де він прожив лише 12 дитячих років та один рік учитував у гімназії. Саме тут проходили основні заходи „Року Степана Рудницького”. Вони розпочалися відкриттям пам'ятного знаку С. Рудницькому на будинку, де він мешкав з 1879 по 1891 рік (бульвар Шевченка, 2). По суті, це великий тривимірний пам'ятник (скульптор Олесь Малай), на якому зображено погруддя С. Рудницького над етнографічною картою України. На схематичній мідяній карті Україна зображена не в державних, а в етнічних кордонах, тобто є там і Пряшівщина в Словаччині, Лемківщина та Холмщина в Польщі, Берестейщина в Білорусії, Задонщина та Кубань в Росії. Пам'ятник було урочисто відкрито і освячено священиками Греко-Католицької і Православної Церков 19 квітня 2007 року, при масовій участі тернопільців і гостей з різних міст України та з-за кордону. Про історію пам'ятника розповів на відкритті ініціатор його побудови Ігор Дітчук. Він, між іншим, сказав: „Чи не найбільша заслуга в поверненні з небуття до українців доброго імені Степана Рудницького належить академікові Миколі Мушинці...1993-го року він виступив тут [в Тернополі] з доповіддю про Рудницького на Всеукраїнській науковій конференції географів та з лекціями перед студентами педагогічного університету.

(Закінчення на стор. 22)

Конверт, в якому проф. Микола Мушинка прислав до редакції „Свободи” матеріал про академіка Степана Рудницького, також заслуговує на увагу: з нагоди „Року С. Рудницького” Пошта України видала спеціальний конверт з пам'ятним знаком, штемпелем та маркою на його честь.

Голоси з сумного минулого

Центральні площі Дніпропетровська і досі „прикрашають“ пам'ятники комуністичним ідолам – Володимирові Ленінові та Григорієві Петровському.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Коли я надіслав київським друзям статтю „Проблеми українського націоналізму обговорено в Дніпропетровську“, яку опублікувала „Свобода“ в ч. 2, то вони привітали Дніпропетровськ з набуттям хоч деякої свідомості: невже найконсервативніше в Україні місто пробуджується? Втім, виявилось, що я перехвалив місцевих демократів.

Як сказано у фізика Ісака Ньютона: на кожну дію є протидія. У відповідь на організований у грудні 2007 року „круглий стіл“ на тему „Еволюція українського націоналізму“ 25 січня дніпропетровські активісти Партії Регіонів разом з комуністами та ветеранами „Великої вітчизняної війни“ зібрали свій „круглий стіл“. Тема: „Фашисти загрожують Україні“.

Де ж ті фашисти тепер узялися? Найголовніший дніпропетровський „регіональник“ О. Царьов (власник приватної фірми, що виробляє шпалери) стверджує, що нинішні фашисти – це ті, кого називають українськими патріотами. Він каже: „Українські радикал-націоналісти створюють пантеон своїх героїв –

Романа Шухевича, Степана Бандери та інших, діяльність яких була спрямована на відрив України від Росії, а їхню справу продовжує нинішній Президент Віктор Ющенко, котрий нав'язує народові чужий, націоналістичний та прозахідний світогляд“.

На тому зібранні було заявлено, що у Дніпропетровській області налічується 800 тис. ветеранів війни, які ніколи не порозуміються з українськими націоналістами, які „стріляли у спину советським солдатам“ (знову ж, незнання історії); що законопроект щодо зміни назв населених пунктів, вулиць та об'єктів господарювання з тих, що були запроваджені за часів СРСР, на нові, „націоналістичні“ увічнює „хибних героїв“; що українські націоналісти „фальсифікують історію і хочуть змінити геополітичний вектор“, тобто відвертають Україну від Росії і повертають на Захід; – що вони „зомбують молодь“, як колись це робили німецькі фашисти.

Насправді українську молодь де-факто „зомбують“ наше телебачення. Кожна родина має щонайменше один телевізор, який приймає від дев'яти до 34 каналів,

і майже усі вони належать приватним особам. Єдиним демократичним серед них є лише „5 канал“, який свого часу підтримував Помаранчеву революцію. Народне прислів'я стверджує: хто платить гроші, той замовляє музику, тож глядач мусить вибирати, що дивитися: чи голівудські фільми зі стріляниною, чи ретрансляцію російських програм з ідеологічним промиванням мізків. Як ж можуть

бути претензії до українських патріотів?

Отже, відбулося два антагоністичних „круглих столів“. Дніпропетровщина ж в цілому ще спить і бачить сни про „комуністичний рай“, у якому часом клацають зубами олігархічні вовки, а підспівують їм регіонали, комуністи і ветерани.

Володимир Єфимов

В Музикознавчій комісії НТШ в Україні

ЛьВІВ. — 25 грудня 2007 року у Львівській національній музичній академії ім. Миколи Лисенка відбулося щорічне підсумкове засідання Музикознавчої комісії Наукового Товариства ім. Шевченка в Україні, з участю викладачів катедр теорії, історії музики, музичної україністики та музичної фолклористики академії, науковців Івано-Франківська і Дрогобича, за програмою якого були проведені перші „Якуб'якові читання“, присвячені 65-річчю від дня народження відомого в Україні та за її межами музикознавця, музичного критика, Заслуженого діяча мистецтв України, колишнього проректора з наукової роботи академії Яреми Якуб'яка (1942-2002).

На засіданні були присутні голова НТШ в Україні д-р Олег Купчинський, голова Музикознавчої комісії д-р Олександр Козаренко, проф. Юрій Ясіновський.

Ректор академії Народний артист України Ігор Пилатюк та проректор з наукової роботи Віктор Камінський представили щойно випущений у світ збірник статей та матеріалів „Пам'яті Яреми Якуб'яка“, в якому вміщено спогади про ювіляра, наукові студії професорів і доцентів академії, список праць Я. Якуб'яка. Спогадами про нього поділились упорядник видання М. Кушнір, проф. Ю. Булка, М. Лемішко, О. Купчинський. Зі словами подяки виступила його дружина Євгенія Якуб'як.

Спеціально до цього засідання

підготували наукові доповіді львівські музикознавці І. Зінків, Я. Горак, С. Тихий.

На засідання підведено підсумки здобутки Музикознавчої комісії за минулий рік. Слово про це мав проф. О. Козаренко. Проф. Л. Кияновська представила видану нею у Чернівцях книгу про галицьку музичну культуру другої половини XIX-початку XX ст. Доцент О. Гнатишин поінформувала про виданий у НТШ бібліографічний покажчик „Марія Загайкевич“, науковий співробітник Львівської наукової бібліотеки ім. Василя Стефаника О. Осадця розповіла про виданий нею покажчик „Творчість Івана Франка в музиці“, викладач академії Т. Дубровний представив примірник ще своєї своєї книги про фортеп'яну творчість Анатолія Кос-Анатольського, а викладач Львівського національного університету ім. Івана Франка В. Пасічник – упорядкований ним біобібліографічний покажчик про відомого науковця-фолклориста Володимира Гошовського.

Приємною несподіванкою для галицьких музикознавців стала видана в Донецькому відділенні НТШ і надіслана до Львова книга Олексія Максимова про засади фортеп'яної методики відомого львівського композитора Василя Барвінського, котру ґрунтовно реферувала колишня учениця професора Наталія Кашкадамова.

Оксана Гнатишин,
секретар комісії

732-928-3792
Call for details!

Zenia's Travel Club

It's time to
EXPLORE

Alaska

7-DAY INSIDE PASSAGE CRUISE

Sailing on the elegant Princess Cruise Lines

“Golden Princess” from Seattle on May 24, 2008

Seattle to Juneau; Skagway; Ketchikan; Tracy Arm Fjord;
Sawyer Glacier; Victoria, BC; Seattle

Prices start at \$850.00pp. (taxes included) - Deposit of \$350pp due by Feb. 25, 2008

"Octoberfest"

4-Nights in Munich, Germany
September 24 - 29, 2008

Land Package only = \$860.00 pp.

Deposit of \$250.00 pp due by March 25, 2008
Airfare additional.

(Tour open to guests 21 years of age and older!)

ztc@earthlink.net

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054

Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна

Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

Нові найнижчі ціни

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20	
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20	
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50	
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,

гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саламі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Адріян Бриттан ставить оперу Жака Оффенбаха

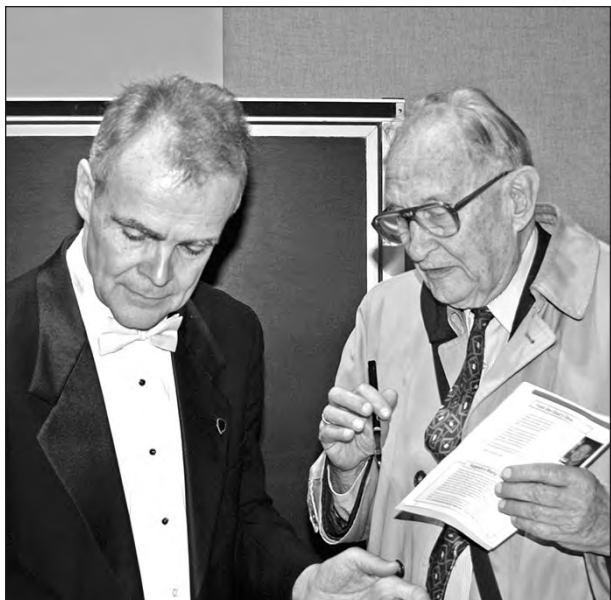
Фінал вистави „Казки Гофмана“.

НЮ-БРАНЗВІК, Нью-Джерзі. – Чимало читачів „Свободи“ прочитали в ч. 4 повідомлення про виставу опери Жака Оффенбаха „Казки Гофмана“, яку здійснили режисер „Метрополітен-Опери“ з Нью-Йорку Дона Вон і музичний керівник, диригент Адріян Бриттан в „Nicolas Music Center“ Ратгерського університету, і прийшли

на вистави. Три з них уже відбулися, остання буде наступної неділі, о 2-й год. по полудні.

Д-ра А. Бриттана добре знає українська громада. Він за час своєї творчої кар'єри диригував відомими симфонічними оркестрами в кращих концертних залах і театрах світу – в США, Німеччині, Польщі, Україні, Кореї, мав багато особистих концертів як скрипаль-віртуоз, був переможцем ряду міжнародних змагань виконавців. А. Бриттан також відомий як вихователь плеяди відомих музикантів. У минулому році він успішно розпочав відновлення в Україні оперових вистав українською мовою. Д. Вон поставила ряд опер у США, Канаді, Франції.

Жак Оффенбах (1819-1880) привабив постановників фантастичністю сюжету, який відповідав студентському складові акторів, мелодійністю його твору, який включає кілька улюблених серед меломанів арій, зокрема „Баркаролу“, арію Олімпії, пісню Антонії і терцет з голосом її матері, а також комічну пісеньку про Кляйззак. Герой опери Гофман розповів випадковим приятелям три своїх любовних пригоди, котрі й відтворені на сцені. Вони дуже різні – у першій відчувається легкість французьких опер, в другій – романтика венеційських карнавалів, в третій – німецький сентименталізм. Цікавою новацією було впровадження чотирьох негативних постатей опери (радника Ліндорфа, Копеліюса, Дапертутто і док-

Роман Волчук, один з українських гостей, звернувся до Адріяна Бриттана по автограф.

Диригент Адріян Бриттан з музикантами симфонічної оркестри.

Д-р Адріян Бриттан і Дона Вон.

тора Міраклія) в одному втіленні – усі партії співає один актор Джін Кім (бас) в одному строї і гримі „під Мефістофеля“.

В жіночих ролях в різних виставах були зміни виконавиць. У цій розповіді йдеться про недільну виставу 3 лютого, у якій співали Ніклосо – Патріс Егу-Овлес (переможниця міжнародних конкурсів в Італії, Перу, Канаді), Олімпію – Адріяна Лі, Джульєту – Адріяна Александер, Антонію – Маріса Арзіло (вона співала в театрах Німеччини, Іспанії, Італії). Вони були дуже різні і однаково чарівні. У залі лунали не тільки оваційні оплески, а й „браво“. Високу оцінку гостей театру мали хор і молодіжна оркестра, яка під вмілим керівництвом маестро А. Бриттана вдало супроводжувала досить складні сюжетні лінії вистави і мала ряд окремих оркестрових виконань – увертюру та інтерлюдії.

Успіх вистави був також заслугою музичного директора Памели Жильмор, художника Френка Пората, костюмера Джеймса Кроше, освітлювача Марка Піотровського та інших.

Ж. Оффенбах не дожив не тільки до вистави своєї опери в Америці, а й взагалі до її прем'єри. Незакінчену партитуру завершив Ернест Жиро, але під час вистави у Відні сталася пожежа, театр згорів і оперу було визнано „зловісною“. Тільки у наші часи вона здобула визнання. Ж. Оффенбах був би задоволений виставою у Нью-Бранзвіку за участі відомого мистця-українця А. Бриттана.

Левко Хмельковський

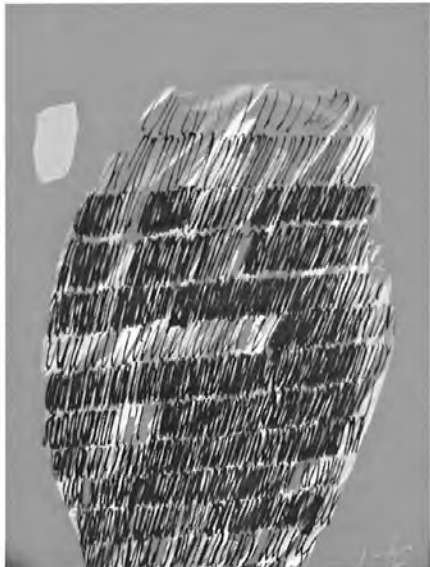
РЯДКИ ПОЕЗІЇ

Ніла Висоцька,
Донецьк

Вже не певна, що люблю.
Річка, де рости судилось,
На струмок переродилась,
Повний смутку та жалю.
Рід наснагу дав перу.
Хист знецінений мистецький,
Край затюканий донецький,
Чи люблю, не розберу.
Сором і терпець гублю:
За вітчизну муки множу.
Не питаєте, чи люблю, –
Знаю, що без них не можу.

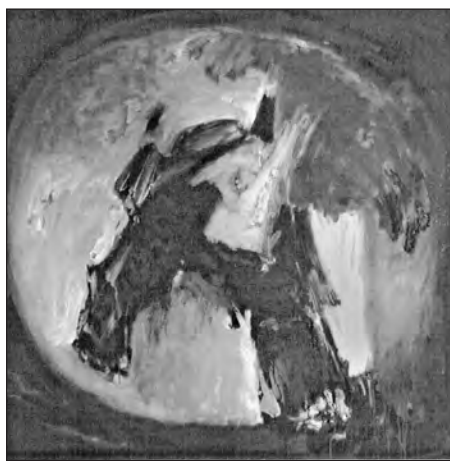
Про речі більші, ніж зорі

З серії „1,000 голів“, різна техніка (змішана) на папері (1971-1972).

ЧИКАГО. – Український Інститут Модерного Мистецтва з 27 січня до 16 березня представляє ретроспективний показ робіт українського художника Юрія Соловія. Це буде перша виставка у США творів мистця після його смерті. Ю. Соловій був найбільш актив-

ним мистцем у Нью-Йорку протягом 1950-1970 років. Він був дуже відомий за його великі, трепетливі та шалено абстрактні полотна, як і за неймовірну серію картин, рисунків та скульптур під назвою „1,000 голів“. Його мистецькі роботи поєднують насиченість американсько-

„Створення“, олія на полотні (1962).

го абстрактного експресіонізму з психологічною глибиною та сентиментами європейського абстракціонізму XX ст., проте Ю. Соловій вніс у них неповторну і потужну українську сутність. Відкриття виставки 27 січня о 2-й год.

Ю. Соловій народився 1921 року у Львові, закінчив мистецько-промислову школу в 1944 році, згодом виїхав до Німеччини, де зустрів свою дружину Ліселоту. У 1952 році подружжя з маленьким сином Юрієм імігрували до США і оселилися спочатку в Дітроїті, а згодом у Нью-Йорку. У 1965 році, після 13 років життя і праці в Брукліні, Ю. Соловій та його родина переселилася до Ратерфорду, Нью-Джерсі. Ю. Соловій тяжко хворів, починаючи з 1993 року, коли з ним стався нещасний випадок.

Мистцеві вдалося виявити у творах біль свого покоління. Починаючи з 1950-их років, Ю. Соловій впевнено вирушив у сферу абстрактного експресіонізму. Окрім метафізики, Ю. Соловій також працював над темами в сучасній політиці та в соціальній сфері – його праці були насичені проникливим почуттям іронії та сатири. Ю. Соловій був теж провідним тео-

„Вагітна“, олія на полотні (1959).

ретиком і мистецьким критиком, а також письменником. Він дуже зблизився з членами української емігрантської групи письменників-авангардистів, відомої як „Нью-Йоркська група“. У 1978 році вийшла збірка їхніх творів під назвою „Про речі більші, ніж зорі“. Хоча деякі з ранніх мистецьких критиків закидали йому, що його праці є надмірно модерні і надмірно абстрактні, але тепер, подивившись назад, маємо змогу побачити, що Ю. Соловій є одним із найбільш видатних абстракціоністів XX ст. Його олія та полотно завжди будуть суттєвою частиною українсько-американської ідентичності.

Адреса інституту: 2320 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622. Тел.: (773) 227-5522. Інститут відкритий для відвідувачів від вівторка до неділі, від 12 год. до 4 год. Рекомендована пожертва за вхід – 5 дол. Інтернет-сторінка інституту: www.uima-chicago.org

Роман Петруняк

Виставка скульптур Петра Капшученка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Виставку творів скульптора Петра Капшученка в першу річницю смерті мистця організував 90-ий Відділ Союзу Українок Америки (СУА) ім. Олени Степанів (голова Марта Пеленська) 11 листопада 2007 року в галерії ім. д-ра Олександра Черника в Українському освітньо-культурному центрі.

Виставка набрала значення мистецької події великої Філядельфії, завдяки старанням організаторів, а також тому, що скульптури були щедро передані на виставку їх власниками, членами української громади. Відчувалася потреба поділитися з іншими своєю пошаною до творця скульптур і любов'ю до його витворів. Це відчувалося під час імпрези.

Експонати зображали світ постатей з життя двох віддалених країн – України та Аргентини, але їх єднав понад простори океану незмінний ореол гуманності – любов до людини в її стражданнях і радощах, любов до Батьківщини.

Це вершник в степу з зором, спрямованим у даль. Це лірник, сліпий, який ніби бачив сут

людської істоти, про яку співає. Це жінка-мати у її внутрішній красі. Це група дітей – майбутнє народу. У творах скульптора виспівує свою душу Україна.

Організатор імпрези Оксана Ворох відкрила виставку. Вичерпну доповідь подав д-р Володимир Карпинич, який переклав монографії про П. Капшученка пера академіка О. Федорука на англійську мову. Він представив життєвий шлях скульптора, уродженця Наддніпров'я. Крізь воєнну хуртовину він дістався до далекої Аргентини, яка прийняла його не лише як українського творця, а й як виразника почуттів аргентинської людини, надавши йому ім'я Петро Енко і вшанувавши нагородами.

Доповідач загадав про дві монументальні скульптури мистця в Савт Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі, – при в'їзді до обителі св. Андрія Первозваного – княгині Ольги і Митрополита Василя Липківського, пригадав також про численні нагороди, включно з нагородою від Президента України Віктора Ющенка, за великі заслуги для української культури, якою відзначили мистця незадовго до

відходу у вічність.

Презентацію творів скульптора, пов'язаних з Голодомором, оформила Христя Харина-Сеник. Музично-вокальна частина гармонійно доповнювала виставку. Був це виступ бандуристок Лади Пастушак, Галини Боднар і Юлі Ступень, а також квартету „Голубки“ (Марія Камінська, Надія Петрик, Галина Ступень і Галина Боднар) з мелодійним виконанням „Поводила світами

нас доля“. Вишуканий буфет, який приготувала Надія Петрик, дав нагоду для товариського спілкування. Завершив імпрезу своїм словом зять скульптора Брюс Шміт – з виявом широкого знання його творчості і пошаною до нього. Дочка мистця д-р Людмила Капшученко-Шміт подякувала за гарно влаштовану імпрезу.

Д-р Наталія Пазуняк

Петро Капшученко в своїй майстерні (фото з архіву).

Європейський ...

(Закінчення зі стор. 5)

Колега М. Драгоманова – професор Київського університету Володимир Антонович і його учень та послідовник Михайло Грушевський гостро заперечували наявність у Росії будь-яких європейських ознак.

На переконання М. Грушевського, основоположника української національної історіографії, своєю самобутньою культурою та народною психологією українці були набагато ближчими до Європи, ніж до Росії. Так само, як їхні європейські сусіди, українці глибоко шанували принципи особистої гідності та конституційних норм суспільного життя – інакше, ніж це було властиво росіянам, які, за словами М. Грушевського, перебували у полоні месіанізму та ідеї вищості загадкової російської душі.

Після поразки українських визвольних змагань 1917-1918 років М. Грушевський вбачав майбутнє України в Європейській федерації демократичних держав. Повернувшись в Україну в 1924 році, він почав активну боротьбу проти усталеної практики російського посередництва в процесі проникнення в Україну європейських впливів. Він наполягав на прямих контактах української наукової еліти з європейською культурою та наукою.

Ідеї М. Грушевського перегукувалися з думками українського письменника та публіциста Миколи Хвильового, який своїм гаслом „Геть від Москви!” закликав до прямого, без російського транслявання, засвоєння українською культурою здобутків європейської культури та літератури. На думку М. Хвильового, якщо батьківщиною пролетаріату є Європа, то „молода” українська культура має орієнтуватися саме на Європу, а не на колишню імперську Росію. Ця риторика показувала, як українське прагнення до віднайдення Європи знайшло своє формулювання в марксистській фразеології.

Іосиф Сталін категорично заперечив таку українську редакцію марксизму. В його звинуваченнях на адресу М. Хвильового зазначалося, що у закликах на переорієнтацію української культури із східного на західний напрямок український літератор намагається відгородити Україну від батьківщини першої в світі пролетарської революції

і солідаризується з буржуазним Заходом. Позиція Й. Сталіна привела до того, що український курс на Європу було заблюковано для багатьох наступних поколінь – пов'язано з буржуазним вибором, який був анатемований в СРСР.

Існувала проте межа, далі якої згубний вплив радянського тоталітаризму не міг поширюватися. Особливо наочне це було видно в період між двома світовими війнами, коли значні частини України перебували поза зоною советського контролю. Галичина та Волинь входили до складу польської держави, тоді як Буковина належала до Румунії, а Закарпаття – до Чехословаччини. Українська культурна еліта в міжвоєнній Польщі мала всі підстави вважати свою землю частиною Європи, і то не тому, що протягом тривалого часу на ній господарювали поляки, а головне тому, що їхня територія протягом 150 років належала до Габсбурзької, а відтак до Австро-Угорської монархії – цього багатонаціонального конгломерату народів, що простягався від Брюсселю на заході до Венеції на півдні та до Львова на сході.

Після розпаду СРСР незалежна українська держава опинилася на роздоріжжі багатьох суперечливих культурних та політичних тенденцій. У часи президентства Леоніда Кучми у зовнішній політиці набула поширення так звана „багатовекторність”. У настроях українського суспільства постійно зударялися проєвропейський напрямок розвитку, який підтримувало західноукраїнське населення, та проросійські тенденції, що їхніми носіями була людність на сході та півдні України. У результаті українська зовнішня політика не мала чітких орієнтирів більшу частину 1990-их та на початку 2000-их років і являла собою суміш суперечливих ініціатив, покликаних заради досягнення тактичних цілей грати то на західних острахах перед зближенням України із Москвою, то на застереженнях Кремля проти загравань Києва з євроатлантичними структурами.

Небажання ЄС надати Україні так звану європейську перспективу навіть після подій Помаранчевої революції зустріло негативну реакцію з боку українських політичних та культурних еліт. У вересні 2005 року голова українського парламентського комітету в справах європейської інтеграції Олег Зарубінський, висту-

паючи на конференції у Вашингтоні, говорив: „Дозвольте нагадати одну загальновідому істину. А саме – Україна є не що інше, як європейська держава. По-перше, Україна географічно розташована в Європі, і навіть сам географічний центр Європи міститься на території України – поблизу містечка Рахів Закарпатської області. З історичного погляду вже більше тисячі років тому Київська Русь була однією з найбільш розвинутих європейських країн. Україну здавна перетинав один з найдавніших європейських транспортних коридорів: „шлях із варяг у греки”. І наші безпосередні контакти з Європою були тільки тимчасово перервані внаслідок несприятливих історичних обставин. Прийшов час відновити місце України в Європі, поновити в Україні діяльність розвинутих демократичних інститутів та органів політичного урядування. Саме тепер Україна мусить приєднатися до спільноти високорозвинутих демократичних європейських держав”.

Ця заява О. Зарубінського повністю віддзеркалює нинішні світоглядні рефлексії української політичної еліти. З історичної точки зору цікаво відзначити, що риторика українських чільників спирається на аргументацію, що її свого часу розвивали М. Драгоманов та М. Грушевський, включно з давнім переконанням центрально-східноєвропейських еліт про те, що географічний центр Європи знаходиться саме в їхній країні.

Дещо відстає від європейської зорієнтованості еліт українське суспільство. Згідно з опитами громадської думки, здійсненими у вересні 2005 року Центром Олександра Разумкова, 33,3 відс. населення України вважають себе євро-

пейцями. 85 відс. з цих останніх вважають Україну географічною, а 61 відс. – історичною частиною Європи. Загалом же беручи, не вважають Україну ні політичною, ні культурною складовою частиною Європи відповідно 54 та 51 відс. опитаних, а 77 та 74 відс. заперечують відповідність України європейським економічним та соціальним критеріям. Цілком очевидно, що головною перешкодою в усвідомленні населенням України своєї європейської ідентичності є низький рівень життя, його різюча відмінність від європейських стандартів.

Українські еліти зацікавлені в Європі, але вони мають ще чимало зробити для популяризації європейської ідеї вдома, та позитивного образу України в Європі. Україна потребує Європи, але й Європа має бути зацікавленою в тому, аби Україна була незалежною й демократичною державою. Теоретично все це так, але на практиці європейці все ще мусять заглядати в шкільні підручники та енциклопедичні довідники, аби дізнатися, де ж закінчується Європа і починається Євразія. Можна сподіватися, що мине час, і становитиме дещо поліпшиться. Коментуючи результати Помаранчевої революції та стосунки України з Росією та ЄС, Олександр Мотиль, зазначив у одній з своїх статей, що ізоляція України як своєрідної стратегічної пустелі між демократичною Європою та авторитарною Росією автоматично перетворює будь-який демократичний рух в Україні на проєвропейський і допомагає визнати європейську ідентичність України в її протиставленні до Росії. Важко не погодитися з цим висновком. Розвиток демократії в Україні не може не привести її в європейську спільноту демократичних країн.

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

82. Перша книга царів, 19: пророк Ілля на горі Хорив

Радий від того, що Господь послав дощ на спрагнену землю, пророк Ілля прибіг до столиці, але цар Ахав вже оповів цариці Єзавелі про події на горі Кармель, і вона наказала вбити Іллю. Переляканий Ілля втік до пустелі і там сумував під ялівцем, просив у Бога смерті. З'явився до нього ангел і звелів йти до гори Хорив. Сорок днів йшов Ілля, аж заночував у печері. Серед ночі було до нього слово Господнє: „Вийди і стань на горі перед Господом”. На горі пророк став свідком явлення сили Господньої – вітру, землетрусу, вогню. Опісля настав лагідний вітерець і Бог промовив до Іллі, щоб він повернувся і намастив нових царів, а пророком намастив Єлисея з Авел-Мехоли. Повертаючись, Ілля побачив Єлисея, який орав поле. Йшло з плугами 12 пар волів і Єлисей був при останній. Ілля кинув на нього свій плащ, а Єлисей зарізав пару волів, спалив плуга, зварив воловину, роздав людям, а сам пішов з Іллею.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосередини – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосередини, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

„КРУТИМИ СТЕЖКАМИ ДО ВОЛІ”

автор

РОМАН МАЦ

Спомини з дій УПА
й Акції „Вісла” – 1947 року

Видання друге
українською мовою

Ціна 10.00 дол.

Книжку можна замовляти за адресою:

Mr. Roman D. Mac
875 Wafford Lane, Bethlehem, PA 18017
TEL. (610) 691 - 0890
E-MAIL: RDMVIOLIN2000@MSN.COM

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Мортгеджі

НОВІ НИЖЧІ ВІДСОТКИ, ЯКІСНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ!

Selfreliance
Тут Ваші гроші працюють для Вас

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500 300 E. Army Trail, Bloomingdale, IL 630-307-0079 734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077 8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912 558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911 8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300 2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200

Аплікація на позику підлягає затвердженню. Докладнішу інформацію можна отримати у наших бюро. Тільки для купівлі особистого будинку, townhome, condominium чи багатоквартирного будинку, у якому не більше 4-ох помешкань і в якому проживатиме позильник. Ми надаємо позику лише членам Кредитівки, у визначених місцевостях.

НОВІ ВИДАННЯ

Іван Немченко – співець Надросся

Ті з нас, хто з увагою слідкує за подіями в Україні, з радістю відзначають кожну нову появу на книжкових ринках України україномовних видань. Коли читаємо про словацьку літературу в Словаччині чи польську в Польщі, то це, самозрозуміло, не викликає особливих емоцій. Однак, в Україні – все інакше. Уряди незалежної України виявились байдужими до розвитку української культури. Вийшовши з середовища колоніальної адміністрації, вони віддають інформаційний простір і книгодрукування росіянам, тобто продовжують русифікацію України. Українська книжка, якщо й видається, то дуже малим накладом і відразу стає раритетом.

Як пише київський щоденник „День“ 7 вересня 2007 року, „ще зовсім недавно в Україні було понад 2,000 книгарень, а сьогодні їх лише 370 на всю країну. Крім того, видавництва продовжують закриватися, книжкові крамниці поглинаються, вимирають...“. На думку заступника голови Товариства охорони пам'яток історії та культури Миколи Пархоменка, „сама держава є найбільшою проблемою для культурної спадщини нації“. У висліді Україна щороку втрачає 1,000 пам'яток історії та культури. „Такого не було навіть у 30-ті роки минулого століття“, – каже М. Пархоменко. Держава дивиться на такі речі кризь пальці.

На щастя, в Україні появляються гарні видання, яких не можна не вітати. Перед нами – невеличка книжечка поезій „Корсунські світанки“ Івана Немченка (Івана Дойча), що вийшла офсетним друком у видавництві „Просвіта“ в Херсоні. Наклад – 500 примірників. До неї увійшли твори громадсько-го звучання, пейзажна та любовна лірика. Автор захоплюється перлиною України, якою для нього є Надросся, історія та сучасні прикмети цього чудового краю.

Зміст книжки – це окремі тематичні цикли: „Шевченко живий“, „Корсунські співанки“, „Корсунські двовірші“, „Корсунське літо“, „Ромашковий світ“, „Діти Надросся“, „Корсунські екфразиси“, „Коломийки“, „Від гуморинки до сатирикни“, „Мабуть“ тощо.

У серії віршів про Тараса Шевченка читаємо:

Коханий краю, що несеш у далеч
Крізь лихоліть і горя чорну галич?
Що твою душу сонцем озоря?
Євангеліє від Кобзаря.

У циклі „Корсунські співанки“ поет звертається до близького й далекого минулого України, а про града Ярослава пише:

Тут життя віддавали
Унерівські вої,
Щоб Вкраїна буяла,
Щоб не гас дух героїв.
Звідси йшов у безмежність
Юний Павлик Янчевський,
Щоб була незалежність,
А не рабство й безчестя.

Автор зі щирою любов'ю змальовує красу рідної землі і закликає сучасне покоління її любити:

Любїть цю землю,
бо вона прекрасна!

Ці слова актуальні тепер, коли тисячі українців і українок покидають рідну землю та йдуть шукати щастя навіть там, де його немає (при сліпому потуранні влади, яка нічого не робить, щоб дати працю цим людям і разом з ними будувати вільне та щасливе життя в незалежній Україні). При цьому автор нагадує кожному з нас, що

У ріднім слові пісня нас єдна,
З минушин княжих
в серці вирина,
З легенд козацьких
квітом проросла,
Щоб не забули ми праджерела.

Й тому, певен поет –

Не треба їхати світ за очі,
Аби побачить диво-дивне.
Для цього ти до Росії йди-но.
Умиєшся сріблом води –
На світ немов ти знов родивсь...
Яких тобі ще треба див?

Однак, не все гарне й привабливе в українській дійсності. У циклі „Коломийки“ автор картає тих посадовців, які обдурюють народ і агітують за надання російській мові статусу другої державної. Пишучи про рідну мову, поет називає себе білою вороною на півдні України:

Рідна мово, палюча свіча,
Освіти-но верховні палати,
Щоб не міг депутат-яничар
Двоязиччя зміїне ховати.
Спопели своїм чистим огнем
Ниці думи і погляди ниці.
Хай розплата того не мине,
Хто загачує рідні криниці.

Про сьогоднішню соціально-політичну ситуацію в Україні спотережливий поет пише:

Та тільки знов у рідній стороні
Байдужно-мертві душі
лихо сіють,
Купаються в багатстві
та брехні
В той час, як інші ледве животіють.
То є ж та незалежність а чи ні?
Лукаві люди фахово подбали,
Щоб українці в рідній стороні
Своїї Неньки не упізнавали.

Микола Дупляк

ПОДОРОЖІ

Світлини з Аргентини

Фоторепортаж Валентини і Володимира Каплунів з подорожі до Аргентини було вміщено в ч. 52 „Свободи“ за 2007 рік. Сьогодні подаємо ще кілька цікавих фотографій цих авторів.

Буенос-Айрес. Вулиця України.

Іноді Буенос-Айрес нагадує Нью-Йорк.

Шанувальник Андрія Шевченка.

Часник несе.

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
 мінімум 10 фунтів	 2-3 тижні мін. 10 фунтів	 Пересилка і доставка	 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,

Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

**Європейський магазин
м'ясні і харчові вироби**
відкритий 6 днів у тижні

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: **(732) 442-4660**

To Our Generous Donors and Friends:

On behalf of the National University of Ostroh Academy, we wish to thank all of the generous donors who contributed to our campaign in 2006 and 2007. Their donations have had a significant impact on this premier university which is laying the groundwork for a prosperous and principled Ukraine.

We are also grateful to all those Ukrainian Americans who organized events for Rector Ihor Pasichnyk in 2006 and again in 2007. Their willingness to offer their time and treasure to the cause of higher education in Ukraine is laudatory.

We appreciate the consistent assistance we have received from Julian Kulas of Chicago's Heritage Foundation of First Security Bank, and Bohdan Watral of Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union in Chicago. Both gentlemen and their boards have been with us for many years. Among individual donors during the past two years Jesse V. Shaidevich deserves special recognition.

Finally, we want to thank Mr. Stefan Kaczaraj, president of the Ukrainian National Association, for his invaluable assistance throughout this campaign. The UNA Foundation has been with us from the beginning.

Myron and Lesia Kuropas
Friends of Ostroh

2006 DONATIONS TO THE NATIONAL UNIVERSITY OF OSTROH ACADEMY

\$5,000	The Heritage Foundation of First Security Bank	\$154	Luba Nowak	Leonid Pidstryhach	Andrew Kolomayets
\$3,000	Maria Fizer	\$150	Dmytro and Halyna Hrushetsky	Daria Broadhead	Roman and Natalia Zavadovych
\$2,500	Nicholas Nenadkevich	\$100	Andryj V. Christina A. Petrykiw	Alla Cherney	Larissa Dijak
\$2,000	Jesse V. Shaidevich		Alexander and Maria Oleksiuk	Petro Hursky	Ukrainian American Senior
	UECC-I.A.U, Childrens' Fund		Oleh Sklepkovych	Ludmila Wasynczuk	Citizens Association, Jenkintown, PA.
	Maria Fischer Slysh, M.D.		Ludmilla Wasynczuk	Serge Sacharuk	\$30
\$1,500	Dr. Leonidas and Oksana Mostowycz		in memory of Fr. Stephen Hutzuliak	Fr. Deacon Yourij Malachowsky	Ewhen and Maria Iwankiw
\$1,000	Yuriy Deychakiwsky		Dr. Alexander and Mary Sosenko	Mark and Jo Ann Murskyj	Walter Kocur and Sonia Kosar
	Natalia Danylenko		in memory of Volodymyra Demus	in memory of Volodymyra Demus	George Kolomayets
	Selfreliance Ukrainian		Dr. George Sosenko	Leo Murskyj in memory	Lubomyr S. Miz
	Federal Credit Union, Philadelphia		in memory of Volodymyra Demus	of Volodymyra Demus	Myron and Daria Jarosewych
	Maria Pyskir		Roman Zajac and family;	Oksana and Chrysne Murskyj	in memory of Volodymyra Demus
	Roman Shramenko		Jurij Zajac and family	in memory of Volodymyra Demus	Lydia Tkaczuk in memory
\$700	Alexander Mychaluk		Vasyl Truchly, M.D.	Vira Dzulynsky	of Volodymyra Demus
\$312	George J. Preneta		Helene L. Tomasian	Alexandra D. Kochman	Y.A. Korsunsky
\$300	Daria I. Bylow		Natalka and Wasyl Mirutenko	Michael Ampulski	\$20
\$200	Marta Farion and Ihor Wyslowsky		Adrienne Kochman	Svitlana Kochman, Francis O'Hern	Larisa Palij
			Oksana Pawlyk	Wasył and Halyna Hrishko	
					TOTAL = \$27,476.00

2007 DONATIONS TO THE NATIONAL UNIVERSITY OF OSTROH ACADEMY

\$25,000	The Heritage Foundation of First Security Bank - Chicago		Bohdanna Bilowchtchuk in honor of son Danylo	Olia Holowka Palmer	Sisterhood of St. Sophia,
\$14,000	Jesse V. Shaidevich		Emil Melnyk	George and Irene Potoczniak	St. Andrew Ukrainian Orth.
\$13,000	Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union of Chicago		Wasył Liscynesky	Nicole and William Dijak	Church, Bloomingdale, IL
\$10,000	Peter Buniak, National Executive, First Ukrainian Division, Ukrainian National Army	\$900	Dr. Yuri Deychakiwsky	Irena and John Pankiewicz	John Jaresko
		\$700	Vladimir and Oksana Bakum	Mary Brudny	Roman Zajac
\$7,000	Stefan and Volodymyra Slywotsky	\$500	Antin Semeniuk	Leonid and Valentina Pacholuk	Larissa Dijak
	Natalia Danylenko		Mary Jaresko	Evangelical Pentecostal Church, Philadelphia	Mykola and Tamara Weremijenko
	Dr. Vladimir and Nadia Shkilnyk		Alex Poletz	Oleh Karawan	Dr. Eugene Steckiw
\$6,000	RUKH Education Foundation c/o Marta Borowyk		Luba Nowak	Oleh and Tania Sklepkovych	John and Anastasia Fatenko
\$5,000	Zenon, Dozia, and Viktoria Krislaty		Orest Nebesh	Anatole and Raisa Doroshenko	Olena Kachala
	Drs. Jean-Pierre and Biruta Cap		Ukrainian American Association of University Professors	Danyila Pavlyk	Michael and Roxolana Yarymovych
\$4,500	Alexander Mychaluk		Lubomyr and Anna Wymar	Halyna Myroniuk	Natalie Sluzar
\$4,080	Ukrainian Language Society c/o Bohdan and Vira Bodnaruk		Nestor and Anisa Weresiuk-Shust	Maria Odermann	Lydia Kozak
	Nicholas and Dioniza Nenadkevich		St. Andrew Ukrainian Orthodox Church, Bloomingdale, IL	Nikolay Megits	Iwanna Martynetz
\$2,500	Dr. Leonidas and Oksana Mostowycz		Maria Fizer	Dr. Paul Pundy	Alexandra and Stephanie Sandra
\$2,000	Bahriany Foundation c/o Alex Konowal		Bohdan Guran	Vasyl Korzachenko	Zenon and Olga Dub
\$1,400	Maria Pyskir		Roman Shramenko	Michael Kos	Zina Illuk
\$1,100	Myron and Lesia Kuropas	\$400	Taras Szmagala, Jr.	Bohdan Watral	Lucy Kozacky
\$1,000	Evhen Bachynsky	\$350	Boris Karash	Lubomyr Klymkowych	Serge Sacharuk
	SUMA Federal Credit Union	\$300	Dmytro and Halyna Hrushetsky	Dr. Natalia Hryhorczuk	Oksana Teodorowycz
	of Yonkers, New York		Olya Diachenko	Roman Tkachuk	Orest Deychakiwsky
	Marion Bartoszyk	\$250	Irene Rakush	Anna Kuzyk	Emil Zajlo
	John Zyznomysky		in memory of M.Rakush	Sofia Delta-Didyczka	Walter Anastas
	Michael Karkoc		Oleh Sklephovych	Iwan Pawlyk	Romana Vasylevich-Lipets
	Peter Karkoc		Taras and Midge Szmagala	Ukrainian Gold Cross, Branch 12, Chicago	Tanya Harbuz
	Dr. John and Nadia Doroschak and Family		Nicholas M. Kotcherha	Roman Andrushkiw	Volodymyr and Lydia Bazarko
	Ukrainian Evangelical		Katherine Marcyniuk	Ross Wasylenko	William J. Napier
	Assembly of God, Union, NJ		Col. B.L. Abramowitz	Vladimir Waskin	George Kolomayets
	Ukrainian West Side Club, Rochester, NY	\$200	Ukrainian American Cultural Club of Houston	Ihor Andrew Mirchuk	Anonymous
	Walter and Raisa Bratkiv		Dennis L. Stachiw	Anna Cusio	Eugene Rudenko
	Dr. George and Neonila Lychyk		Joseph Lytwynshyn	Ivanna Harasowskyj in memory of Dr. Andrij Lemishka	Victor Partykevich
	Alex and Anna Nimczenko		Ukrainian Congress Committee, Wisconsin	Myron Pakush	Ludmila Maziar
	Irene Russnak		Jeremy and Christine Rakowsky	Michael G. Dobronos	Roman Golash
	Ukrainian Fraternal Association, Scranton, PA		John Derkach	Andrew and Christine Fedynsky	Oleh Karawan
	Sarasota Medical Technologies, University Park, FL		Iwan and Maria Mischance	Ira Tzyhlewich	Eugene A. and Daria Tomashosky
	Vira and Bohdan Bodnaruk		Myron and Daria Jarosewych	Halya Vasyuta	Walter W. Motyka
	Orest and Lidia Bilous Family Foundation		Nicholas and Valentina Mischenko	Nadia Dowhachuk	Vladymir Szpiczka and Klara
	Michael and Jean Holowaty		Roman Rychok	Ludmila Wasynczuk	Annie Homick
			Olga Hunczak	Peter and Irina Mischenko	Ivan and Halya Karasejchuk
			Wiaczeslaw A. Cetenko	John and Helen Pryma	Lubomir S. Miz
			Halyna Porytko	Alex and Maria Konowal	Maria Hnojewa
				Oresta Fedyniak	Maria Dorozynsky
				Anonymous	TOTAL = \$159,500.00

All donations to the National University of Ostroh Academy can be deducted from your income tax. Please make checks out to UNA Foundation/Ostroh Fund and send them to Myron and Lesia Kuropas, 107 Ilehamwood Drive, DeKalb, IL 60115-1856.

СПОРТ

Українська діаспорна олімпіада відбудеться в липні 2008 року

(Закінчення зі стор. 1)

урочисте закриття свята.

– **Хто запрошений до участі в Олімпіаді? Чи є обмеження віку спортсменів?**

– Комітет вислав запрошення численним спортивним об'єднанням і клубам в різних країнах. Ми вже маємо згоду на участь у змаганнях спортивних клубів – „Крила“ – СУМ, „Леви“, „Україна“ (Чикаго), „Україна“ (Бафало, Нью-Йорк), „Україна“ (Сиракузи, Нью-Йорк), „Крилаті“ – СУМ (Йонкерс, Нью-Йорк), Українських спортивних

товариств з Рочестеру і Нью-Йорку, „Карпати“ – СУМ (Кліфтон, Нью-Джерсі), „Карпати“ і „Україна“ (Торонто), „Чорноморська січ“ (Випані, Нью-Джерсі), „Ватра“ (Лонг Айленд), „Львів“ (Клівленд), „Черник“ (Дітройт), „Тризуб“ (Філадельфія). У змаганнях візьмуть участь молодіжні команди Пласту і СУМ. Патронат олімпіади здійснює Українська спортова центральна Америки і Канади (УСЦАК). Вік учасників – від 12 років і далі без обмежень. Також змагання відкриті для усіх бажаючих.

– **Хто спонзує змагання?**

– Серед провідних спонзорів – Український Народний Союз, Українська федеральна кредитівка у Філадельфії, „Вестерн Юніон“, „Міст“, комітет з проведення „Українського дня“ на стадіоні „Джойнт“, ряд інших. Кожен шанувальник українського спорту може зробити пожертву на Олімпіаду. За інформаціями щодо пожертв і змагань можна звернутися до мене на тел.: (215) 886-8076, електронною поштою: marta4240@aol.com, або листом на адресу UASC Tryzub, 1421 Dorel Rd., Rydal, PA 19046. Адреса оселі: P.O.Box 346,

Lower State and County Line Roads, Horsham, PA 19044.

– **Чи будуть пам'ятки на спогад про Олімпіаду? Де можна буде заночувати і пообідати?**

– Так, будуть виготовлені спортивні сорочки з її емблемою, також діятиме базар пам'яток, на якому можна буде придбати вироби народного мистецтва. Запрошені на свято також зірки українського спорту, зокрема олімпійська чемпіонка Оксана Баюл, з якими можна буде спілкуватися. Не треба журитися про харчування – на оселі „Тризубівка“ готують дуже смачні страви. Також ми подамо в газеті електронні адреси готелів, з якими домовимося про розміщення наших гостей за дешевшими цінами. Діловий комітет радить стежити за повідомленнями і оголошеннями у „Свободі“ про хід підготовки Олімпіади і запрошує усіх до участі у ній. Це буде не тільки свято українського спорту, а й вияв єдності нашої громади, цікаве спілкування, незабутні враження.

Фотоспомин про Олімпіаду-2000

Олімпійський вогонь запалює Ігор Даценко з України.

Ігор Чижович вручає почесну відзнаку учасниці змагань з бігу української студентської громади у 1936 році Стефанії Вовчок з Філадельфії.

Нагороди Олімпіади-2000.

Учасниці змагань (зліва): Христия Савицька, Тамара Циган, Тая Лиса, Віра Камінська, Марта Кунаш.

Футбольна дружина „Тризуб“.

Гостра атака з копаного м'яча.

А це фото з 1995 року – Ігор Чижович з олімпійськими чемпіонами Оксаною Баюл та Віктором Петренком.

2007-ий був роком...

(Закінчення зі стор. 13)

Саме його гонорар за ці лекції започаткував фонд вшанування академіка Степана Рудницького в м. Тернополі ("Історія української географії". Вип. 15. Тернопіль, 2007, стор. 127).

Справді, 15 років тому, коли Україна переживала значну економічну кризу, мені було соромно брати гонорар за свої лекції про С. Рудницького. Тоді я жартував: „Дайте це на фонд побудови пам'ятника Степану Рудницькому". Тоді я і не подумав, що мій почин дасть такі позитивні результати.

На початку „Року Рудницького" я привіз до Тернополя робочий стіл С. Рудницького з його письмовим начинням (чорнильниця, перо, ніж для розрізування пошти тощо). Як мені сказала дочка С. Рудницького

Емілія, батько одержав цей стіл у спадок від свого батька Лева, а від'їжджаючи з Праги в Україну, залишив його сестрі Софії та швагерів Станіславові в Празі. Виявилось, що це єдиний речовий предмет, який залишився від С. Рудницького після його розстрілу.

Стіл став експонатом Обласного краєзнавчого музею в Тернополі. Українське географічне товариство прийняло постанову, згідно з якою за цим столом щороку матимуть право сидіти й пером С. Рудницького підписатися переможці географічних змагань. Перших вісьмох стипендістів „Стипендії ім. С. Рудницького та переможців географічних олімпіад за столом С. Рудницького було урочисто нагороджено 7 грудня 2007 року.

Разом з столом автор цих рядків передав тернопільцям оригінали 43 листів С. Рудницького до

сестри Софії та швагера С. Дністрянського, висланих ним з Харкова до Праги в часі, від 1926 по 1932 рік. Тут же я передав в державний архів Тернопільської області ряд рідкісних фотографій та публікацій С. Рудницького, серед яких була і його найвизначніша книга „Ukraina. Land und Volk" („Україна. Земля і люди". Відень, 1916. – 416 стор.), яка вперше на конкретних фактах довела світові, що українці є вповні зформованим народом, який має право на самостійну державу. Разом з матеріалами С. Рудницького я подарував Тернопільському обласному архіву весь архів Станіслава Дністрянського, що охоплює його особисті документи, шкільні свідоцтва, університетські дипломи, депутатський портфель, рідкісні публікації, рукописи десятків його наукових праць тощо.

Багатий рукописний архів Софії Дністрянської за декілька днів перед тим я передав Краєзнавчому музеєві в Ужгороді, разом з канапою, на якій вони обоє померли, срібним заручиновим браслетом, золотим шлюбним перстеном, кухонним начинням, керамікою, тканинами, рідкісними фотографіями, великим олійним портретом С. Дністрянського (роботи М. Івасюка) та графічним портретом Софії Дністрянської (невідомого автора). Отже, в Україну було повернуто не лише меморіальні речі С. Рудницького, але і спадщину його найближчих родичів.

В рамках „Року Степана Рудницького в Тернопільській області" відбулося кілька важливих заходів пов'язаних з його іменем: наукові конференції, семінари, круглі столи, публікації,

виставки, екскурсії та експедиції по слідах С. Рудницького. Було видано пам'ятну марку, спеціальний конверт тощо.

Не менш урочистим було і завершення Року С. Рудницького наприкінці 2007 року. Головною подією на цей раз була наукова конференція в Тернополі присвячена ювілею С. Рудницького, що в ній брали участь визначні географи з цілої України. Програма конференції охоплювала 102 доповіді на пленарному засіданні та в сімох секціях.

Стіл С. Рудницького став основним експонатом його експозиції в Тернопільському краєзнавчому музеї. За ним було премійовано вісьмох переможців географічних олімпіад України. Цікавою була презентація чотирьох книжок про С. Рудницького.

„Рік Степана Рудницького в Тернопільській області" був достойним вшануванням пам'яті українського вченого з світовим іменем, який відмовився від привабливих запрошень кількох європейських університетів очолити катедри географії і виїхав будувати занедбану географію в рідній Україні. За свою любов до батьківщини він поплатився життям, однак спадщина, яку він залишив у своїх наукових працях, в умовах незалежної України ще довго буде джерелом глибокого пізнання рідного краю.

Подібні заходи з вшанування С. Рудницького відбулися також у Львові. І там, на будинку Національного університету ім. Івана Франка, було відкрито пам'ятну таблицю найвизначнішому українському географові.

DNIPRO CO.

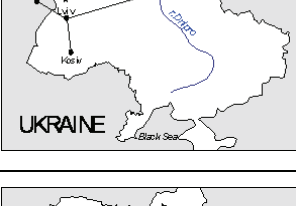
**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ 688 Sanford Ave Тел.: (973) 373-8783 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Тел.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1801 Cottman Ave Тел.: (215) 728-6040
--	---	---

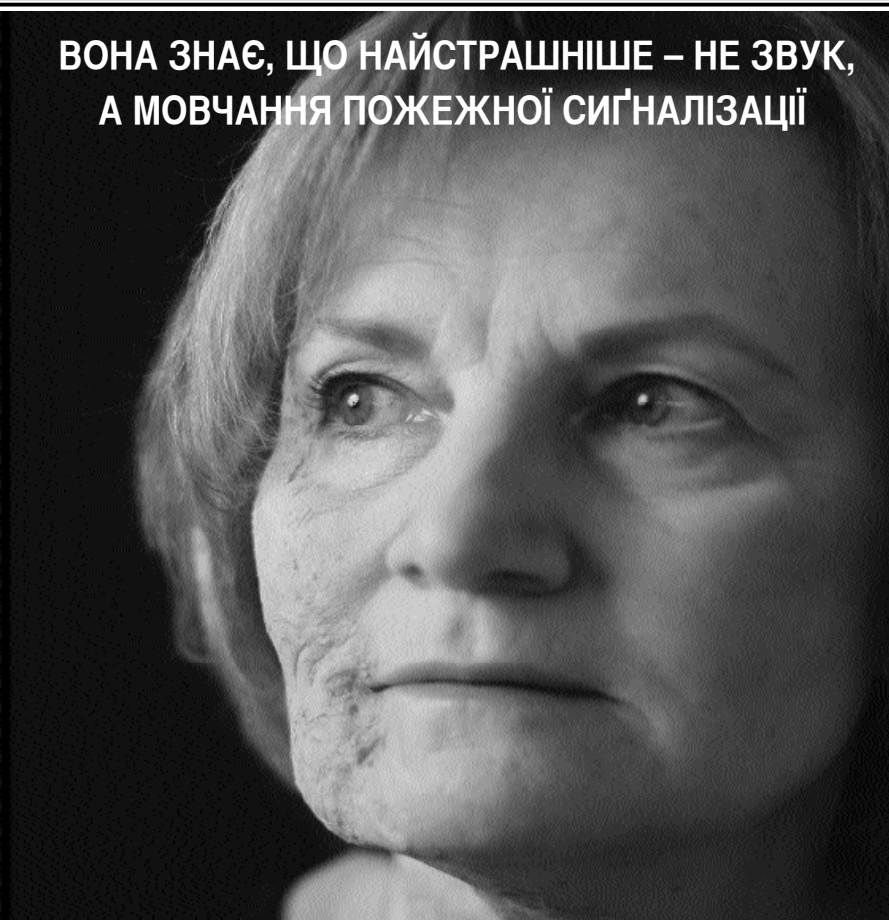
SCOPE TRAVEL INC.

2008 Tours to Ukraine

 STUDENT TOUR	DNIPRO CRUISE + L'viv & Yaremche <i>via Lot Polish Airlines from New York</i> Tour Guide: Dr. Adriana Helbig 18 Day All Inclusive tw from \$3925 Odesa, Sevastopol, Kherson, Zaporizhzhia, Kaniv and Kyiv. See all of Ukraine and end this trip in L'viv. From L'viv take a 2 day bus tour to Yaremche, Bukovel and Kolomyja Only ONE departure: Jun 13-30, 2008 Recommended YOUTH TOUR - but others welcomed!
 BEST OF UKRAINE	<i>via Lot Polish Airlines from New York</i> 14 Day All inclusive Tour tw from \$3925 A lovely combination of Odesa, Crimea, Kyiv and L'viv with extensive sightseeing of Yalta, Bakchysaray, Sevastopol and Chersonesus . Departures: Jun 04, Jul 16 and Sep 17, 2008
 MINI UKRAINE	<i>via Lot Polish Airlines from New York</i> 10 Days All inclusive Tour tw from \$2900 Kyiv and L'viv + Yaremche – the two “capitals” of Ukraine This tour allows time for self exploration and permits for one/two day excursions to surrounding areas. A wonderful 2 day exc. into the Carpathian Mts. makes this the best experience! Departures: May 17, Jul 11, Aug 22 and Sep 11, 2008.
 HUTSUL FESTIVAL TOUR	<i>via Lot Polish Airlines from New York</i> 13 Day All Inclusive Tour tw \$3375 This year, the Hutsul Festival is in Vyzhnytsia and brings together the finest dancers, entertainers and craftsmen from the region. This tour includes Kyiv for Independence Day Celebrations and L'viv! Only ONE departure: Aug 22, 2008
 WESTERN UKRAINE + Krakow	<i>via Czech Airlines from New York</i> 15 Day All Inclusive Tour tw \$4075 Kyiv, L'viv, Yaremche and Chernivtsi – the two capitals of Ukraine + Carpathian Mts and Bukovyna – also includes: Ivano Frankivsk, Kolomyja and Kamianets Podilsky Departures: Jun 25 and Aug 06, 2008

Scope Travel Inc. 101 S. Centre St. So. Orange, NJ 07079
 Phone: 973-378-8998 Toll Free: 877-357-0436
www.scopetravel.com scope@scopetravel.com

ВОНА ЗНАЄ, ЩО НАЙСТРАШНІШЕ – НЕ ЗВУК, А МОВЧАННЯ ПОЖЕЖНОЇ СИГНАЛІЗАЦІЇ

Пожежна сигналізація врятує ваше життя, але тільки коли не є мовчазна. Понад 60% пожежних нещасть та незчисленні пошкодження бувають, коли пожежна сигналізація встановлена, але не діє. Отже, даємо Вам сигнал: лише добрі батареї врятовують життя. Дайте сигнал для Ваших близьких і друзів. Тиха пожежна сигналізація може бути останнім, що Вони почують.

☒ **ПЕРЕВІРЬТЕ**
кожного місяця, щоби впевнитися, що сигналізація працює.

☒ **МІНЯЙТЕ**
батерії два рази в році, в той самий час, коли міняєте години.

☒ **ТРИМАЙТЕ**
батерії в приладі, не витягайте для інших потреб.

FDNY FOUNDATION
 За дальшими інформаціями відносно безпеки від пожежі дивіться на веб-сторінку: www.fdneyfoundation.org

Ця реклама US Department of Homeland Security. FDNY Foundation є офіційною неприбутковою організацією Нью-Йоркського Fire Department (c) 2008 FDNY Foundation, Inc

Дайте Сигнал!
Тільки добрі Батерії врятовують життя!

Летичів: історія українського підпілля

Недавно я отримала лист від Володимира Борисова, члена Національної спілки журналістів України. В листі він розповідає про борців за незалежність України з Летичева, Хмельницької обл. В листі В. Борисов пише: „Я хочу, щоб про долю цих героїв знало більше людей“.

**Ірена Біскуп,
Галфпорт, Флориди**

**Володимир Борисов,
Летичів, Хмельницька обл.**

Як відомо, провід Організації Українських Націоналістів (ОУН) перед початком радянсько-німецької війни зформував чотири похідні групи, перед якими було поставлено завдання організувати на покинутих Червоною армією територіях українське громадське і культурницьке життя, вести роз'яснювальну роботу щодо будівництва незалежної Української держави, створювати умови для формування осередків ОУН, готувати кадри для збройної боротьби, вести антинімецьку та антибільшовицьку пропаганду.

В липні 1941 року один з підрозділів, який входив до похідної групи „Південь“, прибув до Летичева. Його командир полковник М. Чарториский розповідає: „Окружними дорогами добралися до Летичева. Це містечко досить розлоге, але, окрім пам'ятників Ленінові і Сталінові, не мало помітних будівель. Німці тут майже не затримувались... З Летичева я порозсилав друзів до навколишніх сіл – Костянтинова, Хмільника, Вовковинців, Козачок, Меджибожа, Лисогірки... У кожному з названих сіл були створені підпільні осередки, а в Летичеві – окружний та районний проводи ОУН“.

Безпосередній учасник тих подій, в'язень ГУЛагу краєзнавець В. Вовкодав пригадує, як у липні 1941 року в Сахні прибули члени ОУН Губенко і Казирук, зібрали схід села, на якому громада обрала старосту села – поважну й авторитетну людину. Також було встановлено три березові хрести учасникам визвольних змагань 1918-1925 років – полковникові армії УНР, подільському отаманові Я. Орлу-Гальчевському, Пилипові Іванову та Михайлові Топорівському.

Передові частини верхмахту, які входили до українських міст і сіл влітку 1941 року, дивувались виявам радості місцевого населення, яке зустрічало їх хлібом і сіллу. Навіть секретар Центрального комітету Компартії України Дмитро Коротченко був змушений констатувати: „Абсолютна більшість населення України не бажала продовжувати боротьбу проти німців, а навпаки, різними способами прилаштовувалася до окупаційного режиму“.

Переважаюча більшість жителів Летичівської округи й гадки не мала про нелюдську расову спрямованість націонал-соціалізму. Вже в перші дні окупації Летичева німці розстріляли велику групу поранених і хворих військовополонених. Населення переконалось: гітлерівський режим нічим не кращий від сталінського. І саме тому в одній з перших листівок, надрукованій летичівськими патріотами, лунав заклик: „Щасливе життя кожного з нас можна побудувати тільки в незалежній від Москви та Берліна Українській державі!“.

Основи підпілля ОУН були закладені членами похідної групи „Південь“ Зубенком, Казируком, Потапінським і Плащинським. Воно об'єднало лейтенанта Червоної армії Я. Заверуху, студентку Олену Матвееву, директорів шкіл І. Очківського та І. Яворського, Людмилу Гусар, лісника П. Пантелеймонова, учнів Війтовецької агрошколи С. Гарбаренка, Д. Зборовського, Івана та Олексія Сабоданів – братів нинішнього Митрополита УПЦ Володимира Сабодана, передовика сільськогосподарського виробництва М. Демчишина та О. Ковалю з Копачівки Деражнянського району, О. Бригаду, В. Мазура, Т. Дудника, Є. Оберемку та десятки інших патріотів-борців за волю рідної землі. На даний час на основі спогадів очевидців тих відомих подій я встановив 56 прізвищ підпільників-патріотів.

На теренах Летичівської округи, куди входили Летичівський, Деражнянський і Меджибізький райони, підпілля ОУН розгорнуло справжню „летючкову війну“. В летючках лунали заклики: „Український народ! Бери в руки зброю, бо це єдиний шлях до твоєї волі!“, „Ставайте до лав борців за вільну і незалежну Україну!“, „Хай живе вільна Українська Держава! Слава Україні!“.

Восени 1942 року „пропагандистська війна“ переростає в активну збройно-диверсійну боротьбу проти окупантів. Групи підпільників розгромили поліцейську дільницю в Летичеві, поліцейський куш у Вербці, вчинили напади на поліцейські відділки у Меджибізькому та Деражнянському районах, знищували живу силу і техніку на шосе Летичів-Вінниця, псували лінії зв'язку, здійснювали диверсії на залізниці в Деражнянському районі.

Боротьбу підпілля ОУН не могли обійти своєю увагою і прокомуністично налаштовані укладачі „Книги Пам'яті України. Хмельницька область“, виданої 1996 року, але й для них, напевно, сама згадка про антифашистську боротьбу „бандерівців“ є неприйнятною. Автор вступної статті „І твоя частина в Перемозі“ І. Шиманський пише: „Суворою пересторогою гітлерівцям та їхнім псам-поліціям стали диверсії, вчинені підпільниками в Летичеві. В 1943 році вони кинули гранату в поліцейське приміщення, а також підірвали машину з есесівцями. Сміливі дії патріотів викликали переполох серед тих, хто вособлював окупаційну владу в подільському містечку Летичеві, і піднесення серед місцевого населення, яке реально відчувало, що фашистська влада приречена на неминучу загибель. Всіляко підтримувало населення бійців патріотичного підпілля“. Як бачимо, українських підпільників, котрих раніше називали „радянськими“ перенесли до „патріотичних“.

Арешти летичівських підпільників розпочалися напровесні 1943 року. О. Матвеева, яка працювала на біржі праці в Летичеві перекладачем, ще встигла викрасти і знищити списки молоді, яку мали відправити до Німеччини, врятувавши від німецького рабства сотні юнаків і дівчат округи. В лабети жандармів один за одним потрапляють В. Мазур, О. Матвеева, І. Очківський, П. Пантелеймонов, В. Лучков, П. Транчук, І. Яворський, М. Потапінський, Л. Бучик, Т. Дудник, О. Бригада, Д. Зборовський, Ф. Поплавський, О. Слащук, Я. Заверуха, І. Сабодан з Летичівщини, а також О. Коваль, М. Демчишин, І. Беґеба, Г. Чорнолуцький, І. Замрачило, Г. Романишин, Ф. Мрук, І. Прокопов, Г. Гасюк, Ф. Савчук, В. Биць, В. Ткачук із Копачівки Деражнянського району. Вдалося уникнути арешту Л. Гусар та Є. Оберемку. Слободян та Горновий були вбиті під час арешту за спробу опору. Тих, хто не потрапив у гестапівські лабети, винищили в повоєнний час енкаведисти. В чорних нетрях ГУЛагу загубилися сліди П. Супруна, В. Бошука та М. Капкана.

Хто ж зрадив таку потужну підпільну організацію? Відповідь є у повідомленні підпільника ОУН про розгортання національно-визвольного руху на Вінничині в 1941-1943 роках: „Вступив я до ОУН в 1941 році по приході

німця. Весною 1942 року пішов на вишкіл в західно-українські землі. Після вишколу вступив до аерошколи в своїй округі, де почав організовувати студентів цієї школи й заснував сітку при кінці 1942 року. На наказ пішов у підпілля і зайняв становище шефа зв'язків господарчої округи. Весною 1943 прийшов наказ про творення партизанки в Україні й у зв'язку з цим прийшли в нашу округу Батько, Шуляк і Гай, які мали допомогти нам у роботі.

Покійний Холодний готував собі на заступника (окружного) Гамалію (правдиве прізвище Анатолій Чипура, родом з Києва). Весною 1943 року селяни видали його німцям. Другого дня він почав уже показувати хати наших людей. З його доносів першими впали Олег Бріґіда-„Вірний“ – згинув у Старокопачівці, Іван Паньків – окружний, Микола Федоришин – „Залізник“ з Голоскова, Дудник – голова колгоспу с. Лисогірки, Очківський – окружний староста Летичева, Козирук – начальник Окружної поліції в Летичеві, Демчишин з Копачівки, Олександр Коваль-„Лісовик“, а крім того ще вісім родин, які було заарештовано. Окружний провідник Зубенко-Холодний пробирався в село, де був провід осередку ОУН. Дорогою вступив до вчителя Б. Лятовського в с. Білецькому, той його радо прийняв, а сам поїхав до Летичева, щоб повідомити жандармерію.

(Закінчення на стор. 24)

Дякуємо Ірені Біскуп за пам'ять

У газеті „Свобода“ 20 жовтня 2000 року було опубліковано лист Франі Андрощук „Бібліотека чекає на книжки“, на який відгукнулось багато добродіїв з США та Канади. Всім їм щиро спасибі за допомогу.

Серед них була Ірена Біскуп, яка передплатила для бібліотеки газету „Свобода“. Уже протягом семи років відвідувачі бібліотеки мають змогу її читати. Виявилось, що мама І. Біскуп провела своє дитинство і юність в Летичеві. Потім був довгий і трагічний шлях цієї сім'ї. Батько І. Біскуп був військовий і в 1930-их був розстріляний. Тепер І. Біскуп мешкає в Галфпорті, на Флориді. Вона пам'ятає розповіді своєї мами про наш край, гарно розмовляє і пише українською мовою.

Наша бібліотека діє в приміщенні, де до 1917 року була аптека. А власником аптеки був Адам Козловський, мамин дядько. Наша добродійка, порадившись з дітьми, вирішила подарувати для Летичівської бібліотеки комп'ютер. Ми були приємно здивовані і вражені, коли в жовтні нам зателефонував з Києва проф. Олександр Білон, який приїхав з США прочитати в університеті курс лекцій. Він повідомив про привезений подарунок. Щиро вдячні йому за те, що згодився доставити комп'ютер в Україну.

Просимо подякувати Ірені Біскуп і всім добрим людям за їх чуйність і допомогу.

Працівники бібліотеки

Чи потрібна українцям „Сміхологія“ Павла Глазового?

З Олексієм Глазовим вперше ми зустрілися на тренуванні рукоборців Києва. А потім був чемпіонат з армспорту, де вперше прізвище О. Глазового пролунало серед імен спортсменів, що запрошуються на подіум переможців: третє місце було значним досягненням для новачка. Якось, коли ми повертались з тренування, я побачив у нього книгу Павла Глазового „Сміхологія“.

Пам'ятаю, ще юнаком я любив слухати акторів, які читали гуморески П. Глазового. Мій приятель дещо здивовано перепитав:

– Ти знайомий з творчістю мого батька?

Тепер вже настала моя черга дивуватися. Адже, навіть тримаючи в руках книгу, аналогію між прізвищами я не проводив. Книга виявилась останнім примірником, що залишився від попереднього видання „Сміхології“. Усе ж син поета, не задумуючись, подарував її мені.

Вдома я поринув в світ кумедних персонажів з теперішнього нашого життя. Це було нове відкриття творчості П. Глазового. Книга вразила своїм гострим, влучним гумором. Як чорною ниткою були пронизані всі розділи книги жалем за загубленою, забутою та втраченою українцями мовою.

В різній формі автор доносив до читача цей страшний факт нашого сучасного буття.

Ось звучить біль в словах Тараса Бульби:

Стоїть Бульба остовпілий,
Хита головою.
– По-якому це ти, дівко,
Говориш зі мною?
А дівуля як підскачить:
– Ти што, ненармальний?
Язик тебе не нравітся
Наш офіціальний?
– Тобто, як офіціальний?
Московський чи польський?
– Нет, – оскалилась дівуля, –
Шулявско-подольській.

Чи іронія в вірші „Застаріле прізвище“:

Прибіг якось до райради
Тягнирядно Сава.
– Хочу прізвище змінити.
Ось моя заява.
Бо це в мене застаріло,
Допотопним стало.
Я нове собі придумав:
Тягниодіяло.

Чи легкий смуток в вірші „Не в своїй тарілці“:

Прибув Сава до Києва
З дружиною в парі.
Продавали сало, м'ясо
Й масло на базарі.
З покупцями торгувались,
З людьми говорили.
Потім пішли Хрещатиком
До Дніпра на схили.
А звідтіль як повертались,

Мовив Сава жінці:
– Давай чтокаць, бо невдобно,
Що ми українці.

То гострий докір у творі „Двоязикі“:

Типами двомовними
Виростають діти,
З погляду духовностити –
Як гермафродити.
Змалку воно „якає“,
А, підрісши, „какає“
Й виросте мурлякою
З мовою двоякою.
Чим душа наповнена
Буде в лоботряса?
Чхатъ йому на Пушкіна,
Чхати й на Тараса,
Наплюватъ на край той,
Де родила мама.

З засиллям російської мови в повсякденному житті в Україні мені доводиться зіштовхуватися практично кожен день. Теперішня міська, зокрема київська, молодь практично вже забула рідну мову. „Круто“ розмовляти російською! А „легкий суржик“ бабусь в транспорті навіть приємно тішить вухо.

Що ж нас чекає вже через 20 років? Як це не страшно, але розуміння накриває тебе мимоволі чорною хвилиною: Зникне мова – зникне народ. Залишаться споживачі – без нації та без духовности. Перелік їх цінностей буде приблизно такий:

Аби харч хороший
Та добряча ставка –
Він вам стане рачки
Й цуциком загавка.

Хто пам'ятає, як раніше діти мріяли бути космонавтами, пілотиами, геологами, вченими?

Зараз будь-хто може запитати у малюків, ким вони хочуть стати в дорослому житті. Спитайте і переконаєтесь в тому, що цінності наступних поколінь українців діаметрально змінилися. Тепер хочуть бути олігархами, підприємцями, банкірами та звичайно ж – „шовменами“ та суперзірками. В цьому процесі першу скрипку відіграє телебачення та

преса. Під її впливом повільно, на рівні підсвідомости, йде невпинно процес нав'язування нам оманливих цінностей, які роблять нас безмовним та бездумним стадом.

Підвести ризику під цим відступом в сторону сучасної „української“ культури та мови можна словами того ж Тараса Бульби:

– Що ж це скоїлося з вами?
Що це за порядки?
До чого ви дожилися,
Ледачі нащадки?
Вас давно завоювали
Без війни, без бою
Протухлою ковбасою
Й кислою бурдою.
Засмоктали Україну,
Як клопи, як воші,
Як короста з лишаями,
Чужоземні гроші.

На основі таких невеселих роздумів і виникла думка видати в світ нову „Сміхологію“ П. Глазового. Вона і розвеселить своїм гострим гумором, і примусить задуматись своєю гострою сатирою.

„Сміхологія“, доповнена самим автором, три роки пролежала на полиці, і чудово, що вона вийшла в світ зараз, до 85-річчя з дня народження поета. Таким чином віддамо нашу шану великому гумористові, нашому землякові Павлові Глазовому:

Коли у мене на могилі
Чудесний виросте будяк,
Хотів би я, щоб друзі милі
Про мене згадували так:
– Ти пам'ятаєш Глазового?
Невже забув? Це ж той Павло,
Який життя прожив для того,
Щоб людям весело було.

Олександр Стебеляк
Київ

Книга Павла Глазового „Сміхологія“ містить 900 найкращих творів поета. Дізнатися про придбання книги можна за електронними адресами: smihologiya@ukr.net або smihologiya@bigmir.net. Тел.: (380-66) 724-6647.

МАЛЯТА Й ДОШКІЛЬНЯТА

Павло Глазовий

Де беруться діти

– Де взялися ми? – онуки
Спитали в бабусі.
А бабуся пояснила
В старовиннім дусі:
– Тебе знайшли у капусті,
Тебе – в бараболі.
Тебе знайшли під вербою,
Тебе – на тополі.
Тебе знайшов на соломі
Біля клуні татко.
І тут раптом обізвалось
Якесь онучатко:
– От сімейка, так сімейка!
Хоч тікай із дому!
Хоч би одне появилось
На світ по-людському!

Бойова коляска

У пивниці по секрету
Розказав Кузьмі Мартин:
– Ах, який, аби ти бачив,
Народився в мене син!
Жінка просить: „Ти коляску
Пошукав би для синка“.
А чого б я мав шукати?
Їх завод наш випуска.
Потихеньку-помаленьку
Обійшов я сім цехів
І деталей назбирати

Для колясочки зумів.
Всі їх виніс під полюю
У вахтерів на очах,
А тепер сиджу, збираю
У повітці по ночах.
Так і с'як тулю деталі,
І назад, і наперед,
А виходить не коляска,
А зенітний кулемет.
Тільки ж ти про це нікому
Язиком не торохти!..
Буде синові моєму
З чим у армію піти!

Таткова радість

Тато хвалиться синочком:
– Хто б мені повірив?
Три годочки, а вже знає
Всіх тварин і звірів.
Тітка книгу товстелезну
Дістає із шафи.
– Що оце? – кива на зебру.
– Це такі зирафи.
– А оце? – осла підносить.
– Це таке лосатко.
– А оце? – на мавпу тиче.
– А оце мій татко.

Близнята

Тракториста молодого
Гриця Воротила
Повідомили: „Близняток
Жінка народила“.
Він біжить до родбудинку,
Дума: два синочки,
А насправді їх там більше:
Син та ще й дві дочки.
Вскочив Гриць до коридору,
Не пускають далі:
– Гляньте в шибочку,
– говорять,
– Он де ваші лялі.
Гриць у шибку заглядає:
– Бачу дві дитини.
А що в третьому пакунку?
Запасні частини?

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“
ЗА СІЧЕНЬ 2008 Р.

250	дол.	УНС 125-ий Відділ	Чикаго, Іл
80		Рожак Петро	Філядельфія, Па.
35		Мусій Юрій	Етобіко, Онтаріо, Канада
25		Боївка Михайло	Лорейн, Огайо
		Дубек Тадей	Сарнія, Онтаріо, Канада
		Козбур Тарас	Буена Парк, Каліф.
		Пундії Павло і Оришеда	Чикаго, Іл.
15		Барон Дарія	Честер, Ва.
		Берегулько Павло	Колумбія
		Бойцуняк Олена	Ворен, Миш.
		Гоголі Михайло і Марія	Етобіко, Онтаріо, Канада
		Кривулич Мирослав	Амстердам, Н. Й.
		Кушнірук О.	Чикаго Іл.
		Мірчук Ігор	Вілов Гров, Па.
		Верхогляд Микола	Глендейл, Гтс, Іл.
		Волощук Петро	Дорчестер, Мас.
10		Балинський Георгій	Сі Гірт, Н. Дж.
		Бах Аріада	Нью-Йорк, Н. Й.
		Царик Ростислав	Фрідонія, Н. Й.
		Івасечко Ольга	Мільбурн, Н. Дж.
		Данчук Павліна	Джерзі Ситі, Н. Дж.
		Гавірко Зиновія	Дерфілд Біч, Фла.
		Гончак Іван	Йонкерс, Н. Й.
		Івасечко Ольга	Мільбурн, Н. Дж.
		Калман Ніна	Форт Колінс, Кол.
		Кавас Михайло	Парма, Огайо
		Мацюк Богдан	Берлін, Мд.
		о. Малаховський Юрій	Флишінг, Н. Й.
		Щебетюк Марія	Норт Порт, Фла.
5		Биковський Микола	Гамільтон, Н. Й.
		Данилюк Анна	Ворен, Миш.
		Данилишин М.	Вудсайд, Н. Й.
		Дзвінка Михайло	Норт Порт, Фла.
		Городиський Андрій	Бордентаун, Н. Дж.
		Кащун Василь	Бронс, Н. Й.
		Казанівський Орест	Чикаго, Іл.
		Кучарська Ольга	Монреаль, Квеб., Канада
		Куйдичі Іван і Ніна	Вінеленд, Н. Дж.
		Мізюк О.	Порт Оранж, Фла.
		Мудрак Марія	Бруклін, Огайо
		Мирошніченко Галина	Танерсвіл, Н. Й.
		Петруша Іван	Трой, Миш.
		Сташишини Люба і Оленка	Елкрідж, Мд.
		Васічко Іван	Картерет, Н. Дж.
Разом		795 дол.	

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ –
найстаршої української газети в світі

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСоюзу в Дітройті,
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ВІДБУДУТЬСЯ

в неділю, 2-го березня 2008 р., о гоф. 1-й по пол.

в Українському Культурному Центрі
26601 Ryan Road, Warren, MI 48091

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу:
члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати
наступних відділів:

20, 82, 94, 165, 174, 175, 292, 341

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Анатолій Дорошенко – Почесний член Головного Уряду УНСоюзу

За управу Округи

д-р Олександр Серафін – голова Округи
Роман Лазарчук – секретар
Михайло Шумило – касир

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ (Н. Дж.)
КЛІФТОН-ПАССЕЙК, Н. Дж.

провадить

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

В неділю, 24 лютого 2008 р.,
о год.1-й по пол.

В Українській Централі
240 Hope Ave., Passaic, NJ 07055

ДИРЕКЦІЯ

“САМОПОМІЧ” (Н.Дж.)
Федеральна Кредитова Спілка

ПОЗИЧКА НА ХАТУ?
НОВІ
НИЗЬКІ ВІДСОТКИ!!!

4.875%* 1/30 yrs 0 points
5.500%* 7/1/30 yrs 0 points
5.350%* 20 yrs fixed 0 points
5.625%* 30 yrs fixed 0 points

Багато інших програм. Телефонуйте безкоштовно
1-888-226-5853, ext.5 або
відвідайте нас на інтернеті
www.bankuke.com

Rates are effective February 5, 2008 and are subject to change without notice. Residential Owner Occupied 1-4 Family ome.

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Число телефона:

Зголошення присилати до: Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
Переведення зміни адреси триває 1-2 тижні.

ДО СОРОКОВИН ВІДХОДУ

У світлу пам'ять д-ра Романа Смика

ЧИКАГО. – 25 грудня 2007 року відійшов у вічність добрий батько і дідусь, наш незабутній приятель і великий меценат української культури св. п. д-р Роман Смик. Прожив він 89 років, сповнених любов'ю і працею для родини, своїх пацієнтів та для українського народу.

Народився Р. Смик 3 жовтня 1918 року в селі Жовчів, Івано-Франківська обл., у священничій родині о. Петра і Ростислави (з Кузелів) Смиків. Був племінником письменника Богдана Лепкого. Середню освіту здобув в українських гімназіях в Бережанах і в Станиславові (тепер Івано-Франківськ). В 1937 році почав медичні студії в Краківському університеті, які закінчив у 1945 році в Берлінському університеті. Згодом спеціалізувався у Ерленгенському університеті (Німеччина), де я мав честь з ним познайомитися.

В 1950 році емігрував з родиною до Америки, де згодом провадив приватну лікарську прак-

тику в штаті Іліной. Він належав до Українського лікарського товариства Північної Америки (УЛТПА) та Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) в Чикаго, був меценатом Українського національного музею, будівничим собору свв. Володимира і Ольги та Українського культурного осередку в Чикаго.

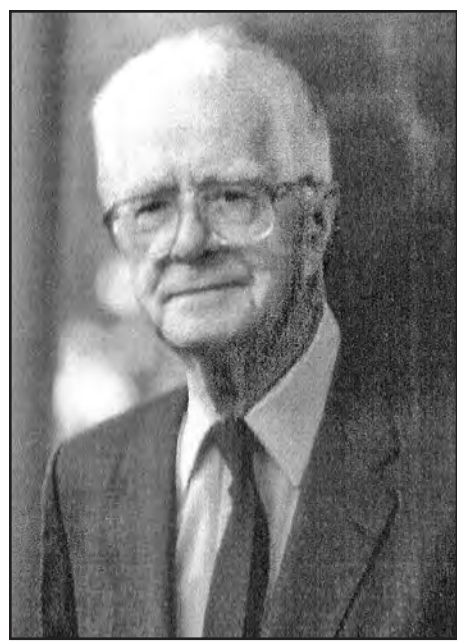
Р. Смик був одружений з Лідією Кожушко (з 1946 року), з якою виховав трьох синів – Євгена, Марка та Романа. Всі вони мають свої родини. На жаль, його дружина захворіла і померла в 1988 році.

В 1990 році взяв участь у Лікарському конгресі в Києві й у Львові, відвідав рідні сторони в західній Україні. В липні 1991 року взяв участь в організації першого музею і пам'ятника Богданові Лепкому в селі Жукові біля Бережан. Був організатором і фундатором кількох виставок, присвячених Б. Лепкому.

Д-р Р. Смик цікавився музейними справами, передовсім філателією і пропам'ятними видан-

нями. Він організував і очолював Патріарший фонд єпархії св. Миколая, спонзорував і видав ряд філателістичних і пропам'ятних видань, пов'язаних переважно з особою Патріярха Йосифа, опублікував ряд оглядів таких видань в діаспорі, а повну збірку „Блаженніший Патріярх Йосиф у філателістичних і пропам'ятних виданнях помісної УКЦ“ передав ювілярові в його 92-річчя. Виготівив також виставки філателістичних і пропам'ятних видань, які були представлені в США, Канаді, Австралії і в Україні, подарував їх ряду музеїв. Був почесним членом УЛТПА, Українського канадського музею-архіву Альберти в Едмонтоні, одним із спонзорів будівництва Українського Католицького університету та собору св. Софії в Римі, Фундації ім. Богдана Лепкого. За своє меценатство д-р Р. Смик удостоївся численних відзначень і нагород.

В неділю, 30 грудня 2007 року, Архимандрит о. Іван А. Кротець, о. Олег Кривокульський, о. Микола Бурядник та о. Ігор Кошик в соборі свв. Володимира і Ольги відправили Парастас і Панахиду, при милозвучному співі церковного хору. Після Панахиди мали прощальні слова його гімназійний товариш Орест Городиський та голова парафіяльної ради Олег Караван. В понеділок, 31 грудня, відбулися похоронні відправи в соборі свв. Володимира і Ольги, де

Д-р Роман Смик (1991 рік).

парох о. І. Кротець мав релігійну і патріотичну проповідь.

Покійного поховали на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, біля могили його дружини. О. О. Кривокульський відправив останню Панахиду та запечатав домовину на вічний відпочинок. Після похорону відбулася тризна у готелі „Пшебили“, де родич покійного Роман Назаркевич мав словоспомин про нього, а д-р Павло Пундій попрощав покійного від УЛТПА та осередку НТШ в Чикаго. Вічна Йому пам'ять!

Д-р Павло Пундій

Подружжя Лідія і д-р Роман Смики (1946 р.).

В пам'ять побратима-краянина

ГАРТФОРД, Конектикат. – 14 грудня 2007 року раптово помер один із наших поетів-початківців – Іван Батіско. Він народився 26 травня 1971 року на Тернопільщині, в селі Оліїв. До Америки приїхав в 1992 році. В компанії „Capitol Recycling“, де він працював, користувався великою повагою. За короткий час був переведений на позицію оператора-супервайзера. Був активним членом Українського народного дому та організації „Краяни“.

І. Батіско був товариський, веселий, а понад усе – талановитий. Він міг експромтом годинами читати поезії, співати пісні, розповідати смішні історії. Він був великим мрійником і доброю людиною. Своїми добродійними ділами служив за приклад для наслідування, підтримував в Україні не тільки свою родину, але і бідних та нужденних.

Мріяв створити сім'ю, тому, при можливості, їздив в Україну, щоб там знайти подругу життя. Його першим благодійним вчинком було відвідання дитячого будинку в

Україні, де він купив для дітей багато забавок, а Америці розповідав, як тішилися діти його дарунками. Коли одружився і народилась його донька Настуня, то наче крила дістав. Батьківські почуття переповнювали його, тішився кожним рухом і поглядом своєї маленької доні.

Кожної неділі І. Батіско співав в хорі церкви св. Михаїла. Тембр його голосу відрізнявся від інших м'якістю звучання. Йому, як і кожному емігрантові, було нелегко, довелося перебороти перешкоди, тяжко працювати, щоб стати на ноги і утвердитися на чужині. Виручала його українська пісня. Він або сам співав, або шукав таку ж саму співучу душу, щоб у парі поспівати. Хоч зовні він був невеликий на зріст та делікатної структури, а все ж володів велетенською душею. Таким він назавжди залишиться в думках і молитвах тих, хто його знав, хто жив і працював поруч з ним.

Галина Думанська,
голова товариства „Краяни“

Вже осінь надходить
у краї чужому,
Вже небо не те, як було.
На другий рік я поїду додому,
У рідне, батьківське село.
Там хата моя
на горбочку стоїть,
Обсаджена вся ясеними.
Так хочеться знову
хоча лиш на мить
Пройтись своїми стежками.
Де по малину у ліс я ходив
В Дубину, що близько від хати.
З криниці з-під лісу я воду носив,
Й суніці ходив я збирати.
Там церква на горбі
велично стоїть
І світить своїми хрестами.
Так хочеться знову

туди полетіть,
На могилу до рідної мами.
В чужину поїхав я долю шукать,
Щоб легше було всім нам жити.
Почав я родині своїй помагати
Хотів я усім догодити.
Рідна ненька мене все чекала
Так хотіла побачить мене,
Завжди на подвір'ї
мене виглядала
Й дивилась на небо сумне.
Ждала на сина вона із-за океану
Та й пішла спочивати
у темну яму,
Залишивши смуток і біль на душі
Тепер лиш приходиться
до мене у сні.

Іван Батіско

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

з невимовним сумом повідомляє членів
Головного Уряду, членів 7-го Відділу
та всіх членів УНС, що
25 січня 2008 р. відійшла у вічність

СВ. П. ГЕЛЕН СЛОВІК

Покійна впродовж 54 років віддано виконувала працю
секретаря 7-го відділу УНСоюзу в МкАду, Па.

Висловлюємо щире співчуття мужеві Адолфові,
дітям Данилові, Робертові, Вілліаму та Христині
з їхніми родинними та дальшій родині Словіків.

Пам'ять про Покійну буде завжди з нами!

Вічна їй Пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що у вівторок, 5 лютого 2008 р. відійшов у Божу вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО, БРАТ і ВУЙКО

СВ. П.

д-р БОГДАН БУРАЧИНСЬКИЙ

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 8 лютого 2008 р., о год. 7:30 веч. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 9 лютого о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, а відтак на Українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:

- дружина – МИРОСЛАВА
- сини – БОРИС з дружиною ОКСАНОЮ
- АНДРІЙ з дружиною ВАЛЕРІЄЮ
- внуки – ЕРИК, МАРКО, ДЕНИС, АНДРІЙ і АДРІАНА
- ДІЯНА з мужем МАРКОМ ПОПОВИЧОМ
- сестра – КСЕНЯ ДАНИЛИШИН з мужем ЯРОСЛАВОМ
- сестрінки – ХРИСТЯ і АДРІАН ЦЬОЛКИ з дітьми АДЬОМ і ДАНЬОЮ
- РЕНЯ і ЮРКО СТАСУЛИ з донями ОЛЕНОЮ і УЛЯНОЮ.

Замість квітів родина просить складати пожертви на:

- St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church
719 Sanford Ave., Newark, NJ 07106,
- Children of Chernobyl Relief and Development Fund
60-C North Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981,
- Ukrainian Catholic University, Lviv, Ukraine.

Президія Середовища Української Головної Визвольної Ради ділиться сумною вісткою з Членами й українською громадою, що 6 грудня 2007 р. переставився у Божу вічність, на 99 році багатотрудивого життя

СВ. П.

мґр. ОРЕСТ МИКОЛА ЛИСИНЕЦЬКИЙ

Народжений 26 вересня 1908 р. у с. Гвозді, що на Івано-Франківщині.

Член Середовища УГВР. Гімназійний учитель, колишній командант табору Сомме касерне в Аугзбурзі, громадський і політичний діяч.

Дружині Іванні, дочкам Христині, Татіані й Ірині та синові Александру з родинами й онукам і правнукам складаємо глибоке співчуття.

Вічна Йому Пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙґРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 6 січня 2008 р. в соняшному Голівуді, Фла. після довгої і тяжкої недуги на 87-му році життя відійшов від нас у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ЛЮБОМИР ГАНКЕВИЧ

нар. 15 червня 1920 р. у високопатріотичній священичій родині в селі Дзвиняч коло Заліщик, Тернопільської обл.

ПАНАХИДА була відправлена 14 січня 2008 р. в похоронному заведенні Музика в Чикаґо.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 січня в катедрі св. о. Миколая, а відтак тіло Покійного перевезено на вічний спочинок на цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо.

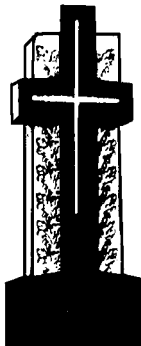
В глибокому смутку залишена родина просить про молитви за спокій Його душі.

- Дружина – Міра
- доні – Люба Ваюла з мужем Йосипом і дітьми Юстином і Юлею
- Ліда Рандольф з мужем Рідом
- Рома Кларк з мужем Павлом
- син – Борис з донею Наталею
- братанка – сестра Іренія ЧСВВ
- братанок – Ярослав Ганкевич з родиною
- та численна родина в Каліфорнії, Нью-Йорку, Балтиморі, Канаді і Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРґУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:

VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податкові.

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J. 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

• РІЗНЕ •

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своїї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

• ЗНАЙОМСТВА •

Жінка (легально в США) хоче позна-
йомитися з самотнім чоловіком
(віком 50-60 років). Прошу
телефонувати після 8 год. веч.
Тел.: 1 (518) 961-3561

• НА ПРОДАЖ •

Продаю бандуру.

Тел.: (718) 388-2629

**Понад 30,000 читачів
дивиться наші реклами.
РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!**

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com

**ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ:
ВІЗИ, АВІАКВИТКИ,
ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ ТА США,
СТРАХІВАННЯ**

**Для вашої
зручності
все можна
залагодити
за телефонами:**

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ**

1-800-265-7189

(416)-761-9105

**НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Перепишемо відеокасети та DVD.**

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"